

Oude en nieuwe geestelyke liedekens, op de heylige dagen van het geheele jaer

Johannes Stichter

bron

Johannes Stichter, *Oude en nieuwe geestelyke liedekens, op de heylige dagen van het geheele jaer*.
Gerardus van Bloemen, Amsterdam 1724

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/stic011oude04_01/colofon.php

© 2011 dbnl

Nieuw-jaers lof-sang. Den 1. january.

Op de wyse: *O quam Amabilis.*

Hoe aengenaem en soet,
Is altoos Jesu, o goeden Jesu!
U naem in mijn gemoet.
O soeten Jesu! O eenige genugt,
Des Ziels vermaek en vreugt;
O goeden Jesu, O goeden Jesu.

Duysent mael wort van my,
Naer u O Jesu, O goeden Jesu,
Verlangt, komt maekt my bly,
O soeten Jesu!
O eenige, &c.

Niet wort van my gedagt,
Als u o Jesu, o goeden Jesu,
Soo lang van my verwagt,
O soeten Jesu!
O eenige, &c.

Wat ick begin of laet,
Gy altoos Jesu, O goeden Jesu!
In mijn gedagten staet,
O soeten Jesu!
O eenige, &c.

Sonder u ist al niet,
O soeten Jesu, O goeden Jesu,
Sonder u ist verdriet,
O soeten Jesu!
O eenige, &c.

Door uwen hoogsten naem,
O soeten Jesu, O goeden Jesu,
Maekt mijn Hert soo bequaem,
O soeten Jesu,
Dat als mijn Ziel verscheyt,
U Rijk zy haer bereyt,
O soeten Jesu, O soeten Jesu.

[Een Bruydegom schoon]

Stemme: *Smorgens voor den dag, &c.*

EEn Bruydegom schoon, Heeft mijn ziel uytgelesen,
En sonder hem, En mag mijn siel niet wesen,

Met stemme soet, Met stemme soet,
Met stem, met stemme soet.

Hy is alleen, mijn liefste Lief gepresen,
En sonder hem, En kan mijn ziel niet wesen:
Want, hy alleen, want hy alleen,
Want hy, want hy, want hy alleen,
Is dien ik grondig meen.

Hierom (ô ziel) Wilt daer niet veel om denken,
Al moet gy hier, U natuer vry wat krenken,
Al valt het zwaer, Al valt het zwaer,
Al valt, al valt, al valt het zwaer,
Het is u qua natuer.

Wilt u natuer, Niet al te veel op agten,
 Die het Kruys vliet, Die moet het Kruys verwagten:
 Want 't vleesch moet met pijn, Want 't vleesch moet met pijn,
 Want 't vleesch, want 't vleesch, want 't vleesch moet met pijn,
 Tog eens gestorven zijn.

Tot sterven ô Heer, Wil ik mijn gaen begeven,
 En met vroomheyt, U dienen al mijn leven,
 Met vromigheyt, Met vromigheyt,
 Met vroom, met vroom, met vromigheyt,
 Heer, u Dienstvaegt is bereyt.

O Heer u Kruys, Gewillig te ontfangen,
 Met vrolijkheyt, Doet mijn een soet verlangen:
 Want een weynig tijd, want een weynig tijd,
 Want een weyn, want een weyn, want een weynig tyd,
 Is dat mijn Ziel hier lijd.

Maegden Eerbaer, Houd immers vroom couragien,
 Al valt u zwaer, De werelt te versmaden,
 Denkt, Gods gratie soet,
 Denkt, Gods gratie, Gods gratie, Gods gratie soet,
 Sal u geven goeden moet.

Nieuwe-jaers-liet.

Stem: *Van liefde komt groot lyden.*

't OUde Jaer is geweeken,
 Het nieuwe komt ons by,
 Doet afstand van gebreken,
 En 's werelts hooverdy,
 Nu wilt den Heer volgen naer,
 Sijn goetheyt heeft gebleken,
 Aen ons in 't Nieuwe-jaer.

Hy heeft hem doen besnijden,
 Voor onse sonden quaet,
 Om den mensch te bevrijden,
 Van vorige misdaet:
 Om voor ons schult een Middelaer,
 Te zijn, soo moest hy lijden,
 Voor ons in 't Nieuwe-jaer.

Den Heere is besneden,
 Om onse sonden groot,
 Aen zijn teere leden,
 Als wy waren in nood,
 Om onse sonden groot en zwaer,
 Is hy voor ons getreden,

Volgt hem in 't Nieuwe jaer.

Het heeft hem niet verdrooten,
 Uyt puere liefde groot,
 Om hier te zijn verstooten,
 In armoet naekt en bloot,
 Als hy was out agt dagen maer,
 Heeft hy zijn bloet vergooten,
 Nu in dit Nieuwe-jaer.

Een kint van God gesonden,
 Hier in dit jammerdal,
 Lijd nu voor onse sonden,
 Gekomen door den val,
 Van Eva en Adam eenpaer,
 De dood heeft hy verslonden,
 In dese Nieuwe-jaer.

Hy heeft gestort veel plassen,
 Van zijn rooverwig bloet,
 Om ons te willen wassen,
 Van sondens overvloed;
 Laet ons hem dienen al te gaer,
 En vresen 's doods verrassen,
 Al dit Nieuwe-jaer.

Liet op den Heiligen Drie Koningen dag. Den 9. januari.

Stem: *O hooge Jupiter, ô lieve vader.*

GY wijze Koningen komt gy reysen,
 Op het gesigt van eene ster;
 En hadde gy geen duysent gepeysen,
 Het lant van Juda is soo ver,
 Kost gy soo derven, uwe soete lust?
 En gaen heen swerven,
 naer een vreemde kust?
 In kou en groot onrust.

En hadde gy geen droevig' gedagten?
 Als u de sterre eerst verliet?
 Hoe derfde gy Herodem wagten?
 En kende gy zijn wreetheyt niet?
 Een Konink vragen,
 naer den regten Heer,
 Is 't leven wagen,
 Het stryd veel te seer,
 Tegens een Tyrans eer.

Neen, so haest Gods ligt ons quam stralen,
 Spoeyden wy ons flux op de reys;
 Wie Gods roep volgt,

en kan niet falen,
't Is altijd vrede ende peys,
Souden wy vreesen in Jerusalem!
De Scriben wesen ons naer Bethlehem,
G'lijk heeft Gods woort een stem.

O waert gy niet gants g'heel verslagen,
Als de Ster boven 't Stalleken stont,
En dat gy in wint en Noortsche vlagen,
Een Jong gebooren kintje vont,
Kost gy u buygen voor dat kintje teer,
Dat gy sagt suygen,

deet gy hem de eer:
Als aen u God en Heer.

Geen menschen Tongen kan het uit spreken,
De blijdschap die ons hert ontfonk,
door al de suyvere Minne-treken,
En 't geen uyt 't Godd'lijk wesen blonk,
Schonken ons gaven,
seyde groten Heer,
Siet hier u slaven,
't is al ons begeer,
Te sterven voor u eer.

Feest-dag van den soeten Naeme Jesus. Den 15. januari

Stem: *Hoort, ô menschen! hoort dit wonder.*

VEer van hier Melancolike,
Laet ons digten een Musike,
Op den naem van 't Kintje teer:
Aen 't gehoor niet aengener,
Nog om singen ook bequamer,
Als den Naem van onsen Heer.

Jesus is in mijn gedagten,
Jesus sal ik altijd agten,
Waer ik waek, of waer ik rust,
Jesus is in mijn memory,
Jesus is alle mijn glory,
Alleen blust hy mijnen lust.

Desen naem is hem gegeven,
In 't beginsel van zijn leven,
Als hy stortende zijn bloet,
Bloet 't welk ons kan salig maeken,
In dien naem is dat wy smaeken,
Die den Hemel open doet.

Desen naem sal ik beseffen,
Desen naem sal ik verheffen,
Boven zeem en Honingraet,
En wie sal my dat dog geven,
Dat hy blijft in 't hert geschreven:
En daer woone vroeg en laet.

Naem, voor wie de duyvels beven,
En de heele Hel moet sweven,
Tot het ligt van zijne strael:
Maer den Hemel is in vreugden,
Tot beschouw van zijne deugden,
Singt een lustig Madrigael.

En de werelt sal die swijgen,
Alle Creatuur moet nygen,
En doen klinken zijnen Lof,
Hem sal ik in 't herte dragen,
In hem nemen mijn behagen,
Hy dien my voor eenen Hof.

Daer sal ik my in vermeyden,
En mijn Ziel laet gaen in weyden,
Als hy haer vint in gevaer,
Daer gae ik den troost in soeken,
Die men niet en vint in

boeken,
Voor hem schuylt de droefheyd swaer.

Sinte Anthonis. Den 17. january.

Stemme: *Segt my wel schoone, &c.*

KLuysenaer, die nog A.B.C. Nog Boek,
nog Schrift kond lesen,
Wat heeft u tot sulken stee,
Van wysheyd opgeresen?

't Was Godes Woord, die door de mond,
Des Priesters my dee raden,
Laet u goet en volgt terstond,
Mijn voor-getrede paden.

Hier toe was yeder Christen mensch,
My tot een school des Heeren,
Van wien ik met willige wensch,
Yets deugdelijks sogt te leeren.

'k Lette op zijn gebreeken niet,
Dat was my niet bevolen,
Daer den slimmen yver op siet,
Blijft door de Liefde geschoolen.

Dog had alleen niet als ik las,
De menschen tot mijn boeken,
Maer uyt Kruid, uyt Lover, uyt Gras,
Kon ik mijn Lessen soeken.

Ik sag daer in mijn Schepper,
Sijn magt, zijn schoonheyd glimmen,
Soo dat 't geschapen my een leer was,
om tot God te klimmen.

Satanas selfs, dee my de kragt,
Des Heyligen Kruys regt blijken,
Als ik zijn hoovaerdige magt,
Daer mee dwong, en dee wijken.

Houd voor gewis, den duyvel vlugt:
Door 't vasten, bidden, waken;
Maer voor Christus minnende sugt,
Nog boven alle saken.

Gode zy lof, *Antoni* bid,
Dat wy uw les onthouwen,
En met u in 't Hemels besit,
Het aenschijn Gods aenschouwen.

Lofzank van Sinte Agnes. Op den 21. January.

Op de wijze: *Philis quam Philander tegen. Ofte: Rosemont die lag gedoooken.*

*H*Oe sie ik 't aensigt dus blymoedig,
Van de

reynste Maegt *Agniet*,
 Waer na gaetse tog soo spoedig,
 Midden door gemeen verdriet?
 Stroyt roo Roosen Lelien blaen,
Agnes sal te Bruyloft gaen.

Bruyloft die den groosten Koning,
 Voor een kort-besuerde leyt,
 In zijn Hemelrijkse wooning,
 Sijn Vriendinne heeft bereyt,
 Stroyt roo, &c.

D' Eelste Maget was verwesen,
 Om haer Bruyd'goms wil ten swaerd,
 Groot en kleyne sagmen vreesen;
 Sy alleen gink onvervaert,
 Stroyt roo, &c.

't Weende al, wat daer passeerde,
 Over straet, dien sag 't Schavot:
 Sy allen ginck triumpheren,
 Over haer getrocken lot,
 Stroyt roo, &c.

Noyt en sag men bruyt soo tragten,
 Na 't verlangde bruylofs bed,
 Als het reyne Lam wel jagten,
 Na doot van Christus Wet,
 Stroyt roo, &c.

Jesus Heer 'k en ben 't niet waerdig,
 Og hoe kom ik aen 't geluk!
 Nu scharp regter maekt u vaerdig,
 Waer toe dient dit lang vertrek?
 Stroyt roo, &c.

Ag hoe was de beul te moede,
 Ag hoe reden hem de leen!
 Eer hy 't halsje dorst bebloede,
 Eer hy 't hoofje kreeg beneen,
 Stroyt roo, &c.

D' armen man bestont te daren,
 Met veel schrickelijc gelaets,
 Om het meysje te vervaren,
 Maer eylaes ten had geen plaets!
 Stroyt roo, &c.

Sal ik dan mijn Sabel schaerden?
 Sal mijn hant dan zijn soo stout!
 Op een hals van suken waerden?
 Min dan 13 jaren out,
 Stroyt roo, &c.

Agnes hoort eens hoe de menschen,
 Hier rondom uyt goeder deugt,

Naer u Egt, en leven wenschen,
Spaert tog u gebloemde Jeugt,
Stroyt roo, &c.

Swijgt gy raet ter quader trouwen,
Dit waer al te onbeleeft,
Met dien Bruydegom wil ik houwen,
Die my eerst verkooren heeft,
Stroyt roo, &c.

Doet u ampt, waer is den Degen,
Die my

door een korte dood,
 Al te op-gehoopten zegen,
 Storten zal in d' open schoot?
 Stroyt roo, &c.

Hier me stondze, bad, en boogze,
 Onder 't zwaert het teere vleys,
 't Hoofd viel of,
 maer opwaerts vloogze,
 Met de Ziel naer Gods Paleys,
 Stroyt roo rosen lelien blaen,
 Agnes heeft den strijt voldaan.

Maer nu zy haer stryd vol streden,
 En ontfangen heeft de Kroon,
 Wil zy ons door haer gebeden,
 Gunstig zijn by Godes Soon,
 Dat wy ook door ons loop-baen,
 Eens met haer te Bruyloft gaen.

Amen Agnes God wil geven,
 In wiens oogen gy behaegt,
 Dat wy door het reyn lijdsaen leven,
 Bid dit voor ons waerde Maegt,
 Dat wy dese selve baen,
 Eens met u ter Bruyloft gaen.

Van St. Agnes.

Stemme: *Het vyer brand seer.*

SUyver Maegt Agniet u loven wy,
 Gy behaegt een Heer,
 en maeckt hem bly,
 Van deugden blinkt gy als Christal,
 Van vreugde singt het aerdsche dal:
 Vroom Martelaer,
 Reyn Maegt van dertien Jaer.
 Van deugden, &c.

In u hert een Bruydegom gesint,
 Sonder smert had gy, en seer bemint:
 Wiens Moeder was een Maget jent,
 Wiens Vader nimmer Vrouw bekend:
 Vroom Martelaer, reyn &c.
 Wiens Moeder, &c.

Schoon cieraet, van hem hebt gy ontfaen,
 Van Agaet een Peerlen zijn gedaen,
 Sijn liefde gy geniet met vreugd,
 En blijft nogtans reyn Maegt vol deugd:
 Vroom Martelaer, reyn, &c.

Sijn liefde, &c.

Des vlees kragt met al sijn zoet fenijn,
's Werelts magt met al sijn valschen schijn,
Hebt gy verwonnen vromelijk,
Eer wy die sien volkomelijk;
Vroom Martelaer, reyn, &c.
Hebt gy, &c.

Door 't Geloof, en voor u reynigheyt,
 Gy u hoofd verloor met vrolijkheyt:
 Bid voor ons, Maegden allegaer,
 Dat wy mogen volgen naer:
 Vroom Martelaer, reyn, &c.

Van de Heilige Agnes.

Stemme: *Ik drink de nieuwe most.*

AGnes getrouwe maegt,
 Door liefde die gy draegt
 Tot uwen Heer, gy blijft aen hem gehegt,
 Door d' eerste liefde soo geheel opregt,
 Wie dat u komen aen,
 Weet gy seer haestelijk weer af te slaen,
 Die gy bemint, is schoon en edel.
 Wijs, magtig, en goet, in rijkdom overvloed.

Agnes van waer komt gy,
 Soo wijs, stadig en bly,
 Soo jong bejaert? Ick sie in uw' gemoet,
 Dat uw' hert leeft in vreugden overvloed:
 Daerom en agt gy niet,
 Al 's werelts gift en eer, Die u geschiet,
 den hoogsten Heer kan u versaden,
 Niemand is gelijk, Aen hem in 't Roomsche Rijk.

O Bloem! O Roomsche jeugt,
 Te regt gy u verheugt,
 In uw' present, waer op gy draegt u roem,
 Door het cieraet van uwen Buyd'gom,
 Die schoone karre-kant,
 Ende oor-ringen tot een onderpant,
 't Rootverwig koleur aen uwe wangen,
 Toont uw' liefde groot, Als gy uw' bloet vergoot.

Verkrijgt ons suyver Maegt,
 Dat God die gy behaegt,
 Ons soo bemint, dat wy gedachtig zijn,
 De goede in-spraak dat hy schenckt aen mijn,
 Waer mede hy ons trekt,
 En zijne Liefde soo heel ontdekt,
 Dat wy getrouw in Jesus Liefde,
 Mogen blijven staen, gelijk gy hebt gedaen.

Op onser Liever Vrouwen Ligtemis-dag, Den 2. Februari.

Stemme: Labuore d' artus.

PRiesters en brengt geen offerhand,
 Het onnoosel Lam is hier,
 De Moeder en het Kintje brant,
 En haelt geen ander vier:
 Brengt ons 't Rantsoen, 't was niet van doen,
 't Is God die gy opdraegt,
 Gy hebt gebaert, God heeft gepaert,
 Ook Moeder zijt en Maegt.

Siet Simeon die is verblijt,
 Hij roept: O grooten Heer,
 Zijt gy gebooren in den tijt?
 U begin was nimmermeer;
 O soete kleyn wigt, Gij zijt ons ligt,
 de glory van uw' volk,
 Het Heydendom, draegt ook haer rom,
 Want gy weg neemt hun wolk.

Suyvre Maegt, en gunt my 't geluk,
 Dat ik 's Hemels schat eens draeg,
 Ook aen mijn mont en herte druk:
 Door liefd' ik naer hem jaeg,
 Ontfangt tot pant, mijn hert dat brant,
 En nimmer wert gebluscht,
 Laet gaen in vree, uw' knecht is ree,
 Naer zijn gewenste rust.

Gy Heyl'gen die hier zijt vergaert,
 Ik bid u duysent-fout,
 Dat gy u hert by 't mijn eens paert,
 't Geen is in Liefd' soo kout,
 Joseph verheugt, Anna vol vreugt,
 Is 't Kintje soetjes lagt,
 Maria bly, die sullen my,
 Geven 't geen ik verwagt.

Van Sinte Dorothea. Den 6. Februari.

Stemme: O Eeuwig God almagtig.

't MOet regenen of vriesen,
 Dat brengt de Winter mee,
 Wie soud hier anders kieser
 Sprak wijlen Dorothee?
 Wanneer zy hing getogen
 Voor Christus aen de pley;

Nu moetmen wat gedogen,
Hier namaels komt de Mey.

De Mey van 't eeuwig Leven,
Daer is geen Herfst nog Lent,
Geen sweten nog geen beven,
Men blijft daer ongeschent:
De Lelien en Roosen,

Zijn in dat Land gewoon,
Te blinken en te bloosen,
Altijd al even schoon.

O Lent, O soete Somer!
Na u verlang mijn Geest,
U wensch maect my heel vromer,
Als yemand oyt geweest,
In d' aldergrootste lusten,
Des Werelts hebben mag,
Want eeuwig sal ik rusten,
Voor eenen harder dag.

Al diergelijke woorden,
Sprak Dorothea fier,
Daer het den Regter hoorden,
Terwijl den Griffier,
Nu voor hadde gelesen,
Haer Vonnisse des doods,
En tot het swaert verwesen,
De reyne diensmaegt Gods.

Hy nog belust tot gecken,
Soo als sy ging ter doot,
Sprak, wilt gy soo vertrecken,
Schoon kind, na de open schoot,
Uw's Bruydegoms? daer de Hoven,
Haer vrugten alle Maent,
Soo dragen als beloven,
De Christenen vermaent?

Sent my soo komt gelegen,
Een proefje drie of vier,
Van dien gebloemde zegen;
Sy sprak, 'k sal 't doen Griffier:
En trad gemoedigt heenen,
Na 't bloedige schavot,
Bad God, wilt hem verleenen,
Genae voor desen spot.

Mits daeld' een Engel neder,
Brenge Paradijs gewas,
Sy sprak brenge dit stracx weder,
Om Gods wil brenge het ras,
Terwijlse my onthoofden,
U is tog wel bekend,
Aen wie ik flus beloofden,
Dit hemelsche present.

Den Engel sweefden heene,
De maegt vergoot haer bloet,
En d' Engel is verscheene,
Met soo verweend een groet;
Theophilis herte verkeerde,
Door 't wonder over groot,
Dat hy Gods Hof begerde,

Door 't zwaert gebragt ter dood.

O Dorothee! des Heeren,
Getrouwe Martelars,
U voorschirft doet ons leeren,
Al wat hier suur of harts,
Te lijden valt, soo dragen,
Gelijk men is gewent,
Des Winters op 't behagen,
Van d' Hemelrijksche Lent.

Van Sinte Apollonia. Den 9. February.

Stemme: Sal ik nog langer met, &c.

GElyk men siet groote stroomen,
 Als de sneeuw door de Sonne smelt,
 Het water van de Bergen komen,
 En ruysing dalen in het veld,
 Werpen ter neer, tot elken keer,
 De Kerken, Huysen, Boomen ende Vee,
 Tot dat zijn kragt verloren blijft in de Zee.

Even met sulken rasernye,
 Met sulken fury en geweld,
 Binnen de Stad Alexandrien,
 Werden de Christenen gequeld,
 Berooft, gebloot, gewond, gedood,
 Seer jammerlijk gesmeten en geplaegt,
 En dan ter laetsten uyt de Stad gejaegt.

Een Tovenauer boos en bloedgierig,
 Was oorsaek van dit wreed bestaen,
 Hy sag de Christenen seer vierig,
 En zijn Afgodery vergaen:
 Riep met verdriet, en siet gij niet,
 Ons Kerken werden desolaet,
 En onse goden-dienst die word versmaet.

Sullen wy dan nog meer gehengen,
 Gy oude Borgerye, dat,
 Ons dese vreemde Christenen brengen
 Een nieuw geloof in onse Stad?
 Van een God, die selfs bespot,
 Gekruyst, gedood is in zijn eygen land,
 Dat wy 't gedoogen is een groote schand.

Daer sagmen 't volk bloedsugtig loopen,
 Gelijk de Wolf na 't Schaepje doet,
 Om hare handen te gaen doopen,
 In het onnosel Christen bloet,
 Met groot gedruys,
 werd yeder huys,
 Dat voor een Christen was bekend,
 Berooft, gebrooken en deerlijk geschent.

Daer was een Maegt ter selve Stede,
 Met name Apollonia,
 Nu wel bejaert, eerbaer van zeden,
 Van goeden Naem, Die vroeg en spa,
 Was in 't Gebed, en Christus Wet,
 Soo wel geoeffend, en in Deugt geleert,
 Dat zy van yder was met regt ge-eert.

Men heeft dees Maget voor alle saken

Voor eenen afgod neergeset,
Men seid' zy Christum zou versaken,
En d' afgo'on offer doen na hare wet,
't Welk so sy koen, niet wilde doen,
En blijven Christum haren God getrouw,
Datmen haer levendig verbranden sou.

Maer Apollonia van binnen,
 Ontsteeken met een vyer groot,
 Der Martelaren Kroon te winnen,
 En sterven soo gewenschten dood,
 Heeft daer geseit, ik ben bereyt,
 Voor mijnen God, die ik soo seer bemin,
 Een wreeden dood te lijden naar u sin.

Waer op zy vreeselijk verbeten,
 Terwijl de Maget stille stond,
 Wierd op haer aensigt seer gesmeten,
 De tanden sloegense uyt haer mond,
 Doen wierd de Maget weerom gevraegt,
 Of zy de afgoden Eere wilde doen,
 Of na 't bereide vyer haer datelijk spoen.

Gods Geest onstak in haer van binnen,
 Een vyer dat alle pijn verstoot,
 Waer door zy alles kon verwinnen,
 En als een Sampson ging ter dood,
 Sy sprong in 't vyer, door Gods bestier,
 Haer vyer wies soo na de Martel-kroon,
 Dat zy niet tragt, als zijn by Godes Soon.

Daer sit sy nu so hoog verheven
 By 't Hemelsche geselschap soet,
 Sy wenscht niet meer op d' Aerd te leven,
 Maer wordt van 't hemelsch heyr begroet:
 Sy krijgt tot loon, een schoone kroon,
 Wiens glory noyt gedagt bedenken kan,
 Men roept haer hulp in nood en Tand-pijn an.

Van Sinte Matthys. Den 24 February.

Stemme: *Den tyd is hier, &c.*

HOort Broeders, hoort,
 Sprak *Petrus*, opgeresen,
 In het midden van,
 Schier hondert twintig man:
 Weet dat behoort,
 De Schrift vervult te wesen,
 Die ons is verkont,
 Door Davids mont:
 Van hem, die Wel eer,
 Verkooren van den Heer,
 't Gesandschap had met ons gemeyn;
 Maer namaels werde Capiteyn,
 Van 't bebloeden vaen,
 't Welk, *Jesum* tasten aen.

Is wel bekend,

Van alle d' Ingesetenen,
Van gantsch Jerusalem,
Door algemeyne stem,
Hoe hy geschent,
En midden doorgespleten,
Is, als by hem vast,
Gemaekt had aen een bast,

Soo dat hem ter loop,
 Al 't ingewand verdroop,
 Ja selfs men nu nog op den dag,
 Den Acker sien, en noemen mag,
 Daer hem mee vergoet,
 Was het regtvaerdig bloet.

Daer naer-de-mael,
 Ons David heeft beschreven:
 Woest zy haer gesin,
 En niemant woont daer in,
 Hy werde kael,
 Sijn Bisdome zy gegeven,
 Aen een ander Man,
 Die 't wel bedienen kan
 Soo ist maer een,
 Als datter weerom een,
 Van dese, die hier met ons staen,
 en hebben uyt en in gegaen,
Jesum vol genaets,
 Sal komen in zijn plaets.

Op dat hy mag,
 Beneffens ons getuygen
 Door des werelts ront,
 Als een gewis oorkont,
 Dat naer den dag,
 Die *Jesum* dede buygen,
 Het gekroonde Hooft,
 Nu van de Ziel berooft,
 Hy weer van de doot,
 Verwekt is even groot,
 Ten Hemel op gevaren is,
 En dat hy weer van daer gewis,
 Om te recht'ren al,
 De menschen komen sal.

Met dese reen,
 Sweeg *Petrus*, en men stelde
 Midden in de Schaer,
 Een uytgelesen paer.
Joseph was d' een,
 Die men regtvaerdig melde
 Deugdsaem ende wijs;
 Den tweeden was *Matthys*:
 Doen daer even seer,
 Geroepen; nu o Heer!
 Die al de herten zijn bekent,
 U oogen naer u Knegten went,
 Toont ons wie van tween,
 In d' open plaets sal tre'en.

In d' open plaets sal tre'en,
 Die Judas heeft gelaten,
 Voor de droeve stee,
 Van het onge-eynde wee,

Daer hem de mate,
Van satan nu met platen,
Van root gloeyent stael,
Dien boeten 't wit metael:
't Wit metael eylaes!
Daer mee hy als met aes,
Gevangen van de helsche Logt,
Sijn Meester aen de Jo'on verkogt,
't Was te snoode koop,
Die hem bragt tot wanhoop!

Wat meer? men dee,
 De Mannen alle beyde,
 Loten, wie van hen,
 Verkrijgen sou de stem:
 Ende even ree,
 Den Hemel hem verscheyde,
 Gevende de prijs,
 Op 't voorhoofd van *Matthys*:
Matthijs kreeg van God,
 Op 't hoofd het hoogste lot,
 Veel geluks dan in den Heer,
Matthys, met u verkregen eer,
 Loot dog voor ons mee,
 Een uytgelese stee.

Van het Mirakel tot Amsterdam, in de Heilighe Stee. Den 13. maart.

Stemme: *Pange lingua gloriosi.*

O Gy Bataviers verheven,
 Looft den Heer met dankbaerheit,
 Wilt hem vry Lof sangen geven,
 En maekt ook u hert bereyt,
 Dat de vrugt aen u mag kleven,
 Van dit wonder werk verbreyt.

Doen in Amsterdam voor desen,
 Aen een man in stervens nood,
 Is geschied alsoo men lesen,
 Die ontging het Hemels broodt,
 Om dat hy door hoop en vreesse,
 Mogt ontgaen der zielen dood.

Dog den sieken, hoe hy 't maekten,
 Moest, maer 't was hem een dangier,
 Dat hy dese spijsse uytbraekte,
 En liet worpen in het vyer,
 Door de vrouw die hem bewaekten,
 Maer, O Goddelijk bestier!

Die hem niet en laet verbranden,
 Van den brand, maer toont hem klaer,
 En die vrouwelijke handen,
 Hebben uyt de vlam voorwaer,
 Onsen ziele onderpande,
 Opgeheven wonderbaer.

En den Priester gaen verklaren,
 Die zy alles heeft beduyt,
 Om haer ziel niet te beswaren,
 Hy het heyligdom op sluyt,
 Maer wat wil den mensch bewaren

Dat moest schijnen overluyd.

Hy besluyt het tot drie keeren,
En ten laesten bepijst hy waer,
Dat hy 't met een grooter eere,
Stellen moest op 't hoog Autaer,
Om dit wonder te

vermeeren,
En God toont sijn goetheyd daer.

Aen veel sieken, kreup'len, blinden,
Ja den Keyser selfs geree,
In sijn nood hem ook liet vinden,
In die schoonen heyligen Stee,
Ook die door onstuere winden,
Waeren op de woede Zee.

Hebben die daer hulp gekregen,
Als ons nu nog is bekend,
Amsterdam wat hebjer tegen,
Eert dan 't heylig Sacrament,
God sal door sijn rijken zegen,
U niet laten in ellent.

Van Sint Joseph. Den 19. maert.

Stemme: *O heylig zalig Bethlehem, &c.*

DEes Joseph kreeg van Pharao,
Geen gout Gespan, of Ros en Wagen;
Maer van d' Heer *Jesus* in het stroo,
En heeft hem op sijn hals gedragen.

Behoeder van dat Edel Graen,
Voor ons een Goddelijke Spijse:
Dat's maer, als 't zaat van Canaan,
Dus wy u grooter eer bewysen.

Gy gaet steeds voort van deugd tot deugd,
In een regtveerdig suyver leven,
Dies wiert u met gemeene vreugd,
Den naem van *Jesus* Va'er gegeven.

Een naem (hoewel God niet gebaert,
En was, dan van een Maget-moeder)
By u verdient, om dat ghy waert,
Sijn Moeders Bruydegom, sijn Voeder.

Dit is een eer, die u alleen,
Van God gegeven is op Aerde,
Waer uyt wy sien met goede reën,
Hoe groot gy zijt by God in waerde.

Nu komen wy uyt Canaan,
Tot u met hongers noot bevangen,
Van 't Hemels broot regtvaerdig man,
Verkrijgt ons, want wy seer verlangen.

Want u en was het Tarwe-greyn,

Bevolen niet, als gy 't bewaerde,
Voor u alleen; maer

om 't gemeyn,
Te maecken aen de gantsche Aerde.

Bid dan voor ons, en deylt ons mee,
't Geen u gegunt was te bewaren,
Op dat w' in een gewenschte ree
Met u hier naermaels bly vergaren.

Op onse Lieve Vrouwe Boodschap, den 25. maert.

Stemme: Schoonste Bresilida.

O Over groot faveur,
Siet een Ambassadeur,
Een Prins van 's Hemels hof,
Die komt nu dalen of,
Hy brengt de vrede naer ons wensch,
Spreekt van hooge saecken,
Om 't Houw'lijk te maecken,
Tusschen Godt en Mensch.

Den Vorst zijn gulde staf,
Leyd kroon en Mantel af,
Buygt hem en valt te voet,
Eer hy de Maget groet,
Den Prins oodmoedelijk hem draegt,
Niet naeder derft komen,
Die noyt plagt te schromen,
Dan voor Godt en dees Maegt.

Met een nedrig gemoet,
Heeft hy Gods Bruyd gegroet:
Verklaert dat eeuwig Woort,
Uyt haer sou komen voort,
Sy overleyd in haer verstant,
Begost eerst te vreesen,
Betrouwde 't kost wesen,
Door Gods mogende hand.

O Maegt zijt niet bevreest,
U sal den Heyl'gen Geest,
Omlommeren u Hert,
Sult baren sonder smert,
Siet hier de Dienstmaegt van den Heer,
U slaef wilt gebieden,
U Woort moet geschieden,
U wil sy met u begeer.

Op den Feestdag van Sint Philippus en Jacobus. Den 1. may.

Stem: *Aensiet hoe Jesus schreyt.*

PHilippus Bethsaida, Jacobus van Kana,

Beyd' Galileeuse Mannen,
 Gebooren in een Lant,
 Beyde met naem van Sant,
 Wy eere uwe vannen.

Apostels alle bey,
 Gestelt in eene rey,
 Van God den Heer gepreesen,
 Gods woorden hebt gy klaer,
 Gepreekt in 't openbaer,
 Sonder schroom ofte vreesen.

Philippus in Azia,
 Oock in Schetien na,
 En Phrigia ging leeren,
 Jacobus die voegt hem,
 Binnen Jerusalem,
 Om Christum te vermeerden.

Sy storten beyd' haer bloet,
 Voor onsen Heere goet,
 Philippus aen 't Kruys door steenen;
 Jacobus 't hooft geklooft,
 Seer zwaren stok op 't hooft,
 En geslagen met eenen.

Philippus, Jacobus,
 Gy, zijt nu beyde dus,
 Hooge by God verheeven,
 Gy nu in vreugde leeft,
 Dat hy u 't leven heeft,
 Wederomme gegeven.

Wy bidden u nu bey,
 Op desen eersten Mey
 Bid voor ons arme menschen,
 Dat wy eens met geneugt,
 Leven met u in vreugt,
 Ook mogen na ons wenschen.

Op de vindinge van het Heilighe Kruys. Den 3. May.

Stemme: Helena Keyserinne trekt.

D'En Keyser Constantinus siet,
 Een Kruys in de logt,
 Dat d' overwinning hem aendiet,
 Gelijk hy besogt,
 Hy slaet Maxent,
 Met sijne hend,
 En maeckt daer door een oorlogs End,
 Stelt 't Kruys in sijn wapen,

Voor de oorlogs knapen,
En alle geschapen,
Die Christus kent.

Sijn Moeder wort tot 't Kruys beweegt,
Door een seer groot ligt,
Dat sy al van den Hemel kreeg,
In hare gesigt,
En zy reyst voort,
Gants ongestoort,
Tot daer den Heer was vermoort,
Daer vint sy drie Kruysen,
In donkere kluysen,
Sy doetse verhuysen,
Alsoo 't behoort.

Men toont de Kruysen daer terstont,
 Aen een yegelijk,
 So als men die in d' aerde vont,
 Alle drie gelijk;
 Niemandt soo ras,
 Wist op dat pas,
 Welk dat het Kruys des Heeren was,
 Voor dat het een trouwe,
 Sieke, kranke, vrouwe,
 Geheel van haer rouwe,
 En siekte genas.

Men legt de Vrou op 't eene Kruys,
 Op 't andere mee:
 In 't by zijn van het Joots gespuys
 Ter selven stee,
 't was al om niet,
 Heleen die siet,
 Sy had daer in seer groot verdriet,
 Maer als men haer leyde,
 Op 't derde, sy seyde,
 De siekte die scheyde,
 En haer verliet.

De Keyserinne dankt den Heer,
 Voor dit wonder werk;
 En sy liet daer tot synder eer,
 Timmeren een kerk,
 Van 't Kruys geheel,
 Liet sy een deel,
 Daer blijven tot een schoon juweel,
 Om liefde te toonen,
 Sond sy aen haer Sone,
 Van 't Kruys hout seer schoone,
 Bysonder veel.

Den Keyser hielt dit Kruys seer waerd',
 Sijn Moeder met hem,
 Dat sy gevonden had in d' aerd,
 By Jersalem,
 En hy sent weer,
 Na sijn begeer,
 Van 't Kruys na Romen tot Gods eer,
 Daer d' Heydenen leeren,
 Tot God haer bekeeren,
 En d' eere vermeeren,
 Van onsen Heere.

Sinte Bonifaes. Den 5. Junius.

Stemme: In een prieel van bloemen.

Hoe dus, gy Vriessche koppen?
Waer toe dit groot geraes?
Waer toe alle die stroppen,
Gedraeyt op *Bonifaes*,
Verdiene zijn weldaden,
Waer mee gy zijt belade,
Sulk loon ô Vriessche dwaes?

Wel hoe dus hart van nacken?
Veel harder als een steen!
Durft gy aen stucken hacken,
De leden van den geen,
Die u tot 't eeuwig leeven,
Den ingank heeft gegeven?
Ey, foey, het heeft geen reen!

Heeft uw wel oyt voor dese,
Soo lang de Eeu-

wen staen,
 Yemant sulk goet bewesen?
 Yemant soo veel gedaen,
 Als gy u groote sonden,
 Neerlaagt, heeft u ontbonden,
Bonifaes, door zijn vermaen.

Hy verliet Engelande,
 Hy liet zijn Edel Huys,
 Om in ons woeste strande,
 Te preeken *Christus Kruijs*,
 Door last van die te Romen,
 Naer *Petrus* hadd' bekomen,
 Te senden Dienaers kuys.

Maer wel tot uwer baten,
 Ja 't opperste genot,
 Als die u deed verlaten,
 Voor eenen waren God,
 De valscheyt en de vlekken,
 Doen uyt u Zielen trecken,
 Door 't Doopsel heylig lot.

En nu was hy gekomen,
 Om u van minst te meest,
 Te sterken, en te vroomen,
 Door Chrisma, inden Geest:
 Wat weldaet ist van allen,
 Waerom gy overvallen,
 Dees Man komt onbevrees.

Baldadige Vyanden,
 Gaet vry aldus te werk,
 Houwt, hackt, bebloede handen,
 Den Stigter van u Kerk,
 Ja stort regt als Verraders,
 Dat diere bloet uws Vaders,
 Og! die 's u Zielens-merk.

Den tijt sal nog eens komen,
 Dat door 't vergoten bloet,
 Sijn Graft-stee uyt sal stroomen,
 Een klare water-vloet,
 En dat om 't allen tijden,
 De werelt te verblijden,
 U quaet, voor al zijn goet.

Schikt maer dat gy u sonden,
 Met Christelijke boet,
 Nu en tot allen stonden,
 Mee-waerdelijk vergoet.
 Hout zijn gepreekte woorden,
 Bid voor 't Land, dat hem moorde,
 Volgt hem met goede moet.

Op de geboorte van sint Jan. Den 24. juny.

Stem: 't Vuyr brandt seer.

HEyligman, Den Heer heeft u besint!
Sint Johan, Gy zijt van Godt bemint.
En waert bemint voor desen tijt,
Al eer gy nog geboren zijt,
U Godt gy kent, Eer gy gebooren bent.

Sacharias, U Vader was bevreest,
Als hy was, Aen den Altaer geweest,
Wanneer den Engel hem verklaert,
Dat hem sou zijn een Soon gebaert,
Die ongeblaemt, Jannes zou zijn genaemt.

Moeder ging, En u ses maenden draegt,
Sy ontfing, Godts Moeder ende Maegt,
Sy spreekt Godts Moeder eer en deugt,
Gy prijst den Heer met groot geneugt,
En springt verblijt, Als nog besloten zijt.

U Vader stom, Schreef na des Engels woort,
Dat daerom, Seer kort na u geboort,
Elck van een ander name sprak,
Op dat zy souden met gemak,
Weeten bequaem, Johannes is zijn naem.

Nog seer jong, Was hy van jaren maer,
Als hy gong, Hem kleeden in het haer,
En leefde soo met vreugd in pijn,
Als Heremijt in de Woestijn,
Liet hem versaen, Met Honing en Sprinkhaen.

Hy ging voor, In deugden onvervaert,
Godes woort, Heeft hy den mensch verklaert,
Joden dagten 't was haren Heer,
Johannes kent den Heere meer,
Sprak die is 't siet, Maer ik en ben het niet.

Sprak tot hen, heeft haer geopenbaert,
Ik maer ben, Een stem die u verklaert,
Maekt u des Heeren weg bequaem,
En preke u des Heeren naem,
Die ik zijn schoen, Niet waardig ben t' ontdoen.

Siet het Lam, Gods Soone onbesmet,
 Dat daer quam, Om te voldoen de Wet,
 't Welk al des Werelt sonden draegt,
 Geboren van een suyver Maegt,
 Dies zijt verbleyt, Dit Lam ons al bevrijt.

Jannes loopt, En preekt de menschen aen,
 En hy doopt, Christus in de Jordaen,
 Doen op God quam den Heyl'gen Geest,
 Als een Duyf sitten onbevreesst,
 Hoort Joannes schoon, Dit's mijn beminde Soon.

Op het laetst, heeft hy zijn bloet,
 Als verbaest, Herodes was verwoet,
 Om dat Joannes hem bekyft,
 Van 't overspel dat hy bedrijft,
 Door dit vermaen, Liet hy hem 't hoofd af slaen.

Feest-dagh van Petrus en Paulus. Den 29. Juny.

Stem: *Weest Nymph gegroet.*

PEtrus Galileen, En Paulus Hebreem,
 Wy vieren u beyd' op desen dag,
 Eeren u 't zamen in een gesag,
 Ons God ist geweest, Die u door sijn geest,
 Eerst heeft getroken op deser aerd,
 Petrus van 't net, En Paulus van 't paert,
 Sy hoorden Gods woorden, En zijne stem,
 Soo haest sy hem hoorden, Sy volgden hem,
 Sy leeren en preeken, Gods wil met vlijd,
 Dat heeft wel gebleeken, In haren tijd.

Onsen Heer belooft, Dat Petrus het Hoofd,
 Van zijn Kerke soud' blijven altijt,
 Om van satans magt te zijn bevrijd,
 En hy spreekt met een, Gij zijt een steen,
 Daer ik mijn Kerke op bouwen sal;
 En Paulus bekeert strak, In t Ogenblik,
 Soo haest onsen Heere sprak, Krijgt hy een schrik,
 Den Heere sprak, waerom, Vervolligt gy my,
 En Paulus sprak, wed'rom, Heer wat wilt gy.

Dese Mannen beyd', Zijn door God geleyd',
 Gaen preeken het woort des Heeren klaer,
 Aen Heyden en Joden openbaer!
 En zy gingen voort,
 Van 't een tot ander oort,
 Bekeerden veel menschen tot haer God,
 Verklaerden haer klaerlijk zijn gebod,
 Bevesten het vast'lijk, Door teek'nen veel,
 Bewesen het kragtelyk, Ende geheel,
 Sy vreesden den Heere, Dienden hem wel,
 En gaven God eere, Na zijn bevel.

Keyser Nero wreet, Dit gruwelyk speet,
 Hy liet haer beyde vangen wel haest,
 Door wreetheyt verwoet, en seer verbaest,
 Wijst haer ter dood, Met toornigheyt groot;
 Petrus gekruyst met het hooft na d' aerd,
 En Paulus onthalst door een beuls swaert;
 Dus zijn zy gestorven, Door Godes naem,
 En hebben verworven, Een vreugde te saem;
 Wy bidden Gods Heyl'gen, Bid voor ons nu,
 Verkrijgt ons een veyl'ge, Reyse tot u.

Op den Feest-dag van Sint Jacob. Den 25. July.

Stemme: Het viel een Hemels douwe.

DE Zebedeeusche Vrouwe, Met een beleefde groet,
 Viel God ter goeder trouwe, Eerbiedelijck te voet,
 En hy, wat 's u begeere, Heer seyde' zy anders niet,
 Dan dat gy heft tot eere, Mijn Soonen, die g' hier siet.

Ag! sprak hy, gy en weete, Geensins wat gy begeert,
 Van 't Goddelijk secreete, Gy moet eerst zijn verneert,
 Eerst moet gedronken zijne, Van u, en van haer elk,
 Mijn bitt're alsem wijne, Van mijnen bitt'ren kelk.

O Jacob! die met reden, De meerder hieten meugt,
 Den Heer heeft op u heden, Uyt sonderlinge deugt,
 Gelijk hy hier beloofde, Gegeven in de hant,
 Als u Herodes kloofde, Den hals, het dierste pant.

Weest met den beker blye, Dan na de mael gy nu,
 Zijt van de plagen vrye, soo is het dat wy u,
 Bidden ootmoedelijke, Dat gy door u gebed,
 Ons kloek vrymoedelijke, In u gepreekte wet.

Verbid naer dees' u sterven, Heer Jesum onser elk,
 Wat deel voor ons verwerven, In zijn voornaemde kelk,
 dees zijn wy t' aller tijde, Te drinken wel gemoet,
 Te strijden met verblijde, Tot 't leste van ons bloet.

Op de Feest-dag van den Heiligen Ignatius de Loyola, fondateur der Societeit Jesu. Den 31. july.

Wijse: De Son aen 't klimmen.

Wie sal 't vertalen, Alle Gods minne-stralen,
 Die u hert heeft ontfonken,
 Te Mauresa, Wiens spelonken,
 g' Hebt besproet, met u bloet,
 En ook met een trane-vloet,
 Hoe dikmaels heeft u niet,
 Des Hemels Koningin gegeven een visiet?
 Door haer geleyt hebt gy geschreven,
 Door Gods Geest ook aengedreven,
 d' Exercitie wiens vertoog,
 Is Hemels hoog.

Al sonder roemen, Sullen dees spelonk noemen,
 Het *Pathmos* van groote wonder,
 Daer God alles in 't bysonder,
 Heeft gestelt, grooten Helt,
 Dat gy komen sout te velt,
 Met een gantsch Compagny,
 Onder de Lely sout vergaren suyver bie,
 Om tegen *Luther* in te varen,
 en Gods Kerke te bewaren,
 Van dees boose kettery,
 En tyranny.

O nieuw Soldaten, O uytverkooren vaeten,
 Die Gods naem sult gaen dragen,
 Alwaer de Son haer wagen,
 Heeft geboeyt, gy u sproeyt,
 U yver nog verder vloeyt:
 Gy gaet voort tot voor de hel,

En weet soo soetjens neer te dalen, evenwel,
 Der zielen buyt daer uyt te halen,
 In de vangst noopt te falen,
 Komen voor haer Vader staen,
 Soo rijk gelaen.

Plukt groen laurieren, Komt Loyola vercierren,
 Vlegt een kroon, singt victory,
 Met volmagt, heeft betragt,
 In zijn kinders ook volbragt:
 Die nu seer blijdelijk,
 Haer palmtacken hem opdragen algelijk,
 Maeken een Triumphanten-wagen,
 Om ter grorye op te dragen,
 Dees Patriarch en Propheet,
 Ons noyt vergeet.

Van Sinte Ignatius.

Stemme: *Alsoo 't begint.*

Ignatius veragt,
 De werelt met haer pragt,
 Verstoot ook met de voet,
 Alle rijkdom, eer en goet:
 Ignatius verheven hoog,
 Die riep altijd met herten bly,
 Ter eeren Gods het zy.

Als nu den kloeken Helt,
 Zijn Herte had gestelt,
 Op *Jesus* liefde groot,
 Volgt hem tot in der doot:
 Ignatius, &c.

Tot glory van den Heer,
 Dat was al zijn bekeer,
 En Zielen zaligheyt,
 Was hy altijd bereyt,
 Ignatius, &c.

Als hy de Societeyt,
 Soo heerlijk had verbreyt,
 En dat hy groote brant,
 Ontstak aen alle kant,
 Ignatius, &c.

Dienaers van *Jesus* soet,
 Komt volgt u Harder goet,
 Hij is u voor-gegaen,
 Siet eens zijn leven aen,
 Ignatius, &c.

Dan is u ook bereyt,
Gelijk hy heeft voorseyt,
t' Aenschouwen in 's Hemels Throon,
Het God'lijk wesen schoon;
Ignatius, &c.

Heylige Vader goet,
 Wy bidden met ootmoet,
 Helpt ons in onsen strijt,
 Gy die ons voorspraek zijt,
 Ignatius, &c.

Op den Feestdag van den Heiligen Dominicus, Fondateur van de Predik-heeren orden. Den 4. augustus.

Stemme: La Galjaerde.

*DO*minice seer kloeken helt,
 Gy zijt tot een pilaer in Gods Kerk gestelt,
 Den Apostel aen u zijn brieven gaf,
 Sinte Pieter reykte u zijn staf.

Dees ontfink gy en wiert gesant,
 Eenen Heraut, een Hemelschen Predikant,
 Tegen d' Albigoysen hebt g'u gestelt,
 Die met Gods hulp verwonnen en gevelt.

Innocent en kost u niet weerstaen,
 Als hy u sag stutten de Kerk van Lat'raen,
 Gaet *Dominice* gaet, preekt, preekt over al,
 Hondert duysent sal wesen u getal.

Die gy geven sult aen Gods Kerk,
 Glorie zy aen u voor dit Goddelijck werk,
 Ist wonder dat gy de werelt verligt,
 U aenschijn blonk als gy, Waert een kleyn wig.

U suyverheyt geeft een glans,
 En ook een seer soeten geur der roosen krans,
 Waer mede gy de Heylige Moeder kroont,
 En zy haer liefde aen u Order toont.

Van Sinte Laurentius. Den 10. augustus.

Stemme: Edel Karsouw, &c.

Sint Laurens sag,
 Paus Sixtus oud van dagen,
 Kloekmoedig gaen ter dood,
 Riep met geklag,
 En woorden overslagen:
 Waer gaet gy Priester groot?
 In al uwen noot, Heb ik u niet begeven,
 Waerom scheyt gy Priester Gods, Sonder mijn uyt dit leven?

Wilt uwen Soon,
O Vader niet verlaten,

Want ik die schatten al,
 Naer u geboon,
 Die gy my hebt gelaten,
 Besteet hebt over al;
 In dit tranen-dal,
 Wilt my alleen niet laten,
 Want u Dienaer heeft mijn Heer, U dienste noyt verlaten.

Hy sprak seer goet,
 Met troostelijke reden,
 Soon ik verlaet u niet,
 Ick gae seer soet,
 Een wynig voor heen treden:
 Regt na drie dagen siet,
 Hoort na mijn bediet,
 Sult gy ook by my komen,
 Als gy hebt een zwaerder strijd, Voor Christus aengenomen.

Den Regter hem,
 Op het woort van de schatten,
 En ook op Christus Naem,
 Naer Sixtus stem,
 Daer op stracx dede vatten,
 Sprak met valsch gemoet:
 Geeft ons het Kerken goet,
 Want u God slaet geen munte,
 En hy leert den Keyser 't zijn, Te geven tot een punte.

Veel Armen ras,
 Heeft Laurens doen komen,
 Op den gestelden tijd,
 Als daer ook was,
 Den Regter sonder schroomen,
 Trat tot hem als verblijd,
 En gingen toen met vlijd,
 Tot aen de heylige Poorte,
 Daer sagen zy een grooten hoop, Sieken van alle soorte.

Die baden seer,
 Begeerig yet t' ontfangen,
 Den Reger wiert gestoort,
 Laurens sprak Heer,
 Waerom siet gy soo bange?
 Hy sprak nog meer verstoort,
 Tsa Beuls ty hem aenboort,
 Met langsaem vyer te prangen,
 Op eenen yseren Rooster heet, Sijn sterven wilt verlangen.

Als hy dus lag,
 Op den Rooster en braden,
 Sprak kloek den Reger an,
 Ik met u lag,
 En ben haest gaer gebraden,
 Komt eet van my Tyran,
 U Vyer en kan,
 Nog Rooster, my bezwaren

Want mijn Ziel alree verblijft,
Sweeft tusschen Engele scharen.

Op den Feest-dag van sinte Laurens.

Stemme: Patientie is goet kruyt.

*Patientie kruyt is goet men seyt,
 Wy moeten 't vast gelooven,
 't Is waer, 't is niet wijt uytgebreyt,
 in aller menschen hoven,
 Nogtans te deeg, gepresen,
 Soo lang, als wy hier zijn
 Te deser deugt moet wesen,
 Van yder mensch, van mijn,
 In u Laurenti;
 Wanneer gy toonde (vroomer held)
 Op heeten kolen, u Pacency.*

*Als Laurens sag, dat zijn goe-vaer,
 Sixtus ons heylig Paus van Roomen,
 Gevangen was, en van de schaer,
 Ter dood gevoert wiert, sonder schroomen,
 So quam, hy aen gevlogen!
 Met een bevende stem,
 Met nat betraende oogen,
 En sprak goets moets tot hem,
 Met luyder kelen,
 Sult gy mijn Heer, mijn eenig Vader,
 Sonder my u dus laeten steelen.*

*O Vader, neemt u Soon dog mee,
 Want sonder u kan ik niet leven,
 't Sijn nu twee jaer ter Roomscher stee,
 Dat ik mijn dienst u hebb' gegeven,
 Toont dog meedogen,
 Aen mijn, u minste knegt,
 Want hoe sal ik mogen,
 Aensien dit groot onregt:
 Laet ons niet scheyde,
 Maer ik met u, en gy met my,
 Naer God-lant reysen alle-beyde.*

*Stilt u dog Soon, hebt goede moet,
 Want grooter loon staet voor u open,
 Ik gae een harden weg, maer soet!
 Gy moet een baen nog harder loopen;
 Siet (naer drie dagen,
 Ist niet een korten tijt?
 Sult gy 't Kruys mee na dragen:
 Ik hoop immers met vlijt,
 Tot u wensch raeke,
 Een harder Neut (vroom Kampioen)
 Met stercker kieser moeten kraken.*

Maer God behoet ons, wat leyd hier!

Segt, ist een Salamander,
 Die dus leyt uytgerekt op 't vyer?
 Kijkt eens ter deeg;
 neen, 't is een ander,
 Op dit hart bedde,
 Gestelt op brandend' vyer,
 Wel, hoe! siet daer, ik wedde,
 't Is mensch, 't is redelijk dier,
 Laurens beminner,
 Van dees' tormenten, smert en pijn,
 Van Rooster, en van vuur verwinner.

Valeriaen, ô Keyser wreet,
 Ik ben genoeg gebraden,
 Keert om, tast toe, ik ben gereet,
 Wilt van 't gebraet u Maeg versaden:
 U Rooster harde, U yser en u Stael,
 Is my een bedd', geen barde,
 't Is sagt, soet, altemael:
 U vier'ge koolen,
 Sijn voor Laurens, Laurieren schoon,
 Sijn Palmen, Roosen, en Fiolen.

O vierig vlamig Martelaer!
 Verkrijgt ons dog, dat wy hier kieser,
 Liever met u een uur, het vuur,
 Als daer na eeuwig brandend' vriesen:
 Verkrijgt ons liefde,
 Geeft ons kloekmoedigheyd,
 Waer door, soo gy voorbriefde,
 Mee mogen zijn bereyt,
 En sulken gratie, Dat wy daer na gelijk met u,
 Ontgaen der Hellen tribulatie.

Feest-dag van onse Lieve Vrouwe Hemelvaart. De 15. Augustus.

Stemme: *Courante Madame.*

Ik sie een krijg een soeten strijt,
 Vol van respect, ygelijk is vermijt,
 Geen siekte dese Maegt, en genaekt,
 D' ouderdom haer niet een slaekt,
 De dood op d' oude manier,
 En derft d' edele ziel doen scheyden van hier:
 Wie sal breeken den bant?
 Een Goddelijke hand.
 Of 't minne brant.

Den alderhoogsten geeft bevel,
 Een Prins, een vorst, den schoonen Gabriël,
 Boodschapt de

de Maegt haren dag van rust,
 Haer wensch, blyschap en wellust,
 Haeren soon biet haer de hant,
 Den Heyl'gen geest een minnepijl los brant,
 Die treft haer in het hert,
 Soo steft sy sonder smert.
 Heel Triumphant.

Vicori de Maegt wert beloont,
 Gods Moeder Hemels Keyserin gekroont:
 En zy neemt dese magt en glory aen,
 Om haer dienaers by te staen,
 Geluk o Koningin!
 Omhelst uwen seer grooten Benjamin,
 Leeft eeuwelijk in vreugt.
 Den hemel prijst in deugt.
 O keyserin.

Ick sie d' Engelen choor en choor gaen,
 Van den Hemel tot 't graf maeken een baen,
 Singen, dees maegt heeft sond' nog smet ge-erft,
 Dat het vlees niet en bederft,
 Ghy hebt genoeg gevlot,
 Suyvre Arke neemt u rust plaets in God,
 In d' ure van ons doot,
 Ontfankt ons in u schoot.

Lofzang Mariae.

Stem: *Diei solemnia fulget.*

O Koningin des Hemels schoon,
 ô Koningin, ô Koningin,
 Komt dog af van des Hemels troon,
 ô Koningin Maria.

2. ô Moeder van Bermhertigheyt,
 ô Koningin, ô Koningin,
 Bidt voor de gantsche Christenheyt,
 ô Koningin Maria.

3. Bid dat God ons genadig zy,
 ô Koningin, ô Koningin!
 Dat hy ons maekt' van sonden vry,
 ô Koningin Maria.

4. Bid God ons geef kragt en gena,
 ô Koningin, ô Koningin,
 Dat aen Ziel nog lighaem iet scha,
 ô Koningin Maria.

5. Bid voor het Heylig Roomsche Rijk,

ô Koningin, o Koningin,
Op dat den Keyser niet bezwijk,
ô Koningin Maria.

6. Doet dat hem voorts geschiet bystant,
ô Ko-

ningin, ô Koningin,
Verjaegt Gods Vyant uyt het land,
ô Koningin Maria.

7. Keert kwaed aenstoot en duurten af,
ô Koningin, ô Koningin,
Ook Pest, Vyand en ander straf,
ô Koningin Maria.

8. Staet ons dan by in alle noot,
ô Koningin, ô Koningin,
En blijft by ons tot in der doodt,
ô Koningin Maria.

Op den Feest-dag van sinte Bartholomeus. Den 24. Augustus.

Stemme: *Edel Artisten koen.*

∕Elkoopers allegaer,
Hebje geen lust te koopen,
Een vagt, met huyl, met haer?
Komt dog wat aengeloopen,
Maer hoe? 'k verschrik van binnen,
't Is menschen-vel te teer,
Dat Barthol'meus uyt minnen,
Geeft aen zijn Godt, zijn Heer.

Astiages verwoet,
Om dat den vrient des Heeren,
Het Koninklijk gemoet,
Tot Christum hadd' doen keeren,
Deed' hem zijn huyl af-villen,
En dat van hoofd' tot hiel,
Maer Barthelt dogt vast stille,
Al nieuw-vel, voor mijn ziel.

Maer vrient segt eens hoe kond,
Gy in u le'en gedueren,
Soo veelderhande wond,
Den tijt van soo veel ueren,
Gestroopt, gekerft, gesneden,
Ontmuyst, ontaert, ontseent,
Van boven tot beneden,
Tot aen het naekt gebeent.

Het was mijns Meesters kruys,
't Was d' euygheit van dagen,
De vrugt van Godes huys,
Die mijn de pijn deed' dragen:
Het waren d' helsche vueren,
Die my deden ten dank,
Dit altemael besueren:

Want eeuwig duert te lank.

Nu Velle-vulders hoort,
Onkuysch' en gulsige menschen,
Die gaern u ziel vermoort,
Om maer te vullen u pensen,
Kastijd vel, vleesch, laet snijden,
't Lichaem met matigheyt,
Op dat u niet benijde,
Christus zijn eeuwigheit.

En gy, die tot op huyd',
 In sonden neer blijft leggen,
 Schut dog 't oud' vel eens uyt,
 Ag, laet u dog geseggen,
 Want anders 't sal eens wesen,
 Als 't vel sal zijn ontbloot,
 De ziele dan met vresen,
 Zijn eeuwig levend' dood.

Apostel bloedig, root,
 Krijgt ons naer u exempel,
 Van 't oude vel ontbloot,
 Een plaets in Godes Tempel,
 Op dat wy daer te gader,
 Door Barthol'meus zijn bloet,
 Eens en altoos maer naerder,
 Sien mogen 't hoogste goet.

Op de feestdag van de Heilige Augustinus. De 28. augusti.

Stemme: Simpel Courant.

AUGustijn, Leeraer in Gods Kerk,
 Gebooren tot den strijd,
 dit is uw werk,
 Den Hamer der ketteren met regt genoemd,
 Veel Secten, Aerts-ketteren hebt gy gedoemt.

Heylsaem tong van Christi Bruyt,
 Klinkt door de Werelt,
 geeft een soet geluyt,
 Al 't geen gy Augustijn,
 niet en verklaert,
 Heeft Godt aen zijn Kerk niet veropenbaert.

Sijt een Cherubijn in verstand;
 Als een Seraphijn in Gods liefde brand,
 Alle de gaven zijn in u vergaert;
 d' Ootmoedigheyt hebt gy daer by gepaert.

Op de Feestdag van onse Lieve Vrouwe Geboorte. Den 8. september.

Stemme: La gavot d' Anjou.

Welkom Hemelsche Princesse,
 Welkom aldersoetste kint,
 Door u komste ons geluk begint,
 Gy sult zijn een Middelse,

En een bystand in der noot,
Als wy zullen vlugten in u schoot;
Want gy zijt verkooren,
Eer gy waert gebooren,
Om t' ontfangen eens de eer,
Te zijn Moeder van den Heer.

Kint van Adam afgekomen,
Uyt die sture bracke zee;
Maer gy bragt haer stilligheyt niet mee,
Adams vlek moest gy niet schroomen;
Want den Heer die

had 't gepaelt,
 En u met zijn gratie over-straelt,
 Edel-blom van Jesse,
 Goet-aerdige Princesse,
 als gy Hemel en Aert gebiet,
 En vergeet u dienaers niet.

Heyl'gen Boom wat soete vrugte,
 Geeft Joachim Anna,
 Uyt wien dat voortkomt 's Hemels manna,
 Laet ons singen met genugte,
 't Blijde Lied Alleluja,
 Heden is gebooren Maria,
 Onse Koninginne,
 Die ons sal beminne,
 Wanneer sy in glorie sit,
 Dan ook voor haers Dienaers bid.

Feest-dag van S. Mattheus. Den 21. september

Stem: Gelyk den Leeuwerik queelt.

MAtheus Apostel,
 Evangelist eerwaerdig,
 Gy doet na Gods bevel,
 En volgt den Heere vaerdig,
 Als hy u heeft getrocken,
 Geroepen van den tol,
 Gy laet u ligtelijk locken,
 Wort van Gods liefde vol.

Gy noot voort onse Heer,
 Om spijs met u te eeten,
 En hebt veel menschen meer,
 Sondaren, niet vergeten,
 De Pharisenen klagen:
 Dat God hem maekt gemeen,
 Met die haer niet behagen,
 Den Heer spreekt op dees reen.

Den Medecijn dient niet
 Gesonden maer de kranken,
 Hierom dit haer geschiet,
 Op dat zy my bedanken,
 Want ik niet ben gekomen,
 Voor die regtvaerdig zyn,
 Maer sondaers die niet schroomen,
 Te keeren weer tot mijn.

Dit heeft Matheus wel,
 In syn herte besloten,
 Als een goede meed'-gesel,

Het heeft hem niet verdrotten,
Te gaen leeren en preeken,
in Ethiopien,
Dit heeft seer wel gebleken,
Aen Jood' en Heydenen.

Door mirakels begin,
Den koning hy bekeerde,
En deselfs Koningin,
Hield hem in grooter weerde,
Den Koning quam te sterven,
Sijn broeder 't Rijk besat,
Matheus moeste derven:
De vriendschap die hy had.

Hirtak met Koninks magt,
Vergramt op desen

Heylig,
 Om dat niet goet en agt,
 Dat hy sou trouwen veylig?
 Sijn broeders dogter schoone,
 Laet hem met Lance doon,
 Matheus krijgt tot loone,
 Der Martelaren kroon.

Feest-dag van Sinte Michaël. Den 29 September.

Stem: Grooten God der menschen.

Hoe wel moet hem lusten,
 Die by d' Heer mag rusten,
 Namaels in eeuwigheyt,
 Daer d' Engelen seer vuurig,
 Loven God geduurig, &c.
 In volle vroolijkheyt,
 Hierom wy hem eeren:
 Seer zijn lof vermeeren, &c.
 En prijsen allensints.

Negen Chooren loven,
 God den Heer hier boven,
 Al die zijn ontrent,
 prijsen d' Godheyt kragtig,
 Drievuldigheyt eendragtig, &c.
 Met sangen sonder end.
 D' Opper van dees negen,
 Heeft van d' Heer verkregen,
 Te zijn de Eng'len Prins.

Gods Kerk die eert mede,
 In de eerste stede,
 Boven d' Engelen snel,
 Gestelt in 's Hemels Throone,
 Op 't heerlijkst ten thoone, &c.
 Den Engel Michael.

Michael Gods beminde;
 U lof is niet te vinden,
 Om te prijsen wel!
 Gy zijt by God verkoren,
 In den begin hier vooren, &c.
 Den oppersten Engel.

Gy word van ons heden,
 Geviert, en gebeden:
 Gods boo Aerts Engel,
 Ik bid wilt voor ons strijden:
 Nu en t' allen tijden, &c.
 O Heylig Michael.

Van den zaligen Franciscus Borgia. Den 1. october. Beklag over het doode lichaem van de Keyserin.

Stemme: *Muysjen in de val.*

WEL wie heeft my berooft,
Van 't geen my was beloofd,
De schoonste Isabel, Die waerde Keyserin,
Is uyt de kist ik vint een ander romp daer

in,

Ik vrees dat ik weer,
By Keyser Karel keer,
Die zijn vergramde hant seer hart op my sal slaen
Om dat ik zijn Gebod niet beeter heb voldaan:

Neen, 't kan nogtans niet zijn,
Want mijne sorg en pijn,
Die ik tot aller tijd gedragen heb voor haer.
Stelt mijn hert weer gerust, en maekt de sake klaer.

't Is dog ons Keyserin,
Ik seg by na Goddin,
Dees schoonheys eygen beelt, en al wat in 't gemeen,
De wereld fraeyheit heeft, Dat was in haer alleen,

Siet nu dit beelt eens aen,
Siet nu haer wesen staen,
Dat aerdig root, dat van Natura was gezaeyt,
In 't midden van de wang, ist niet weer af gemaeyt?

Ik schrik als ik bedenk,
Dat een de minste wenk,
Deed beven al het Hof, en sprak zy dan een woort,
Dat wert voor een Orakel van ons aengehoort.

Dat glinsterenis vergaen,
De tong-riem is ontdaen,
Den aengenamen reuk van haren ademtogt,
Is nu verkeert in stank, en zwaer benaude logt.

Bemerckt eens haer cieraet,
Haer Keyserlijk gewaet:
De ketens die zy draegt, zijn wormen vet en glat,
Daer zy te vooren niet als Goud en Paerlen had.

Hoe slegt staet nu het hoofd,
Van zijn paruyk berooft,
Aen yeder haer nu hangt een worm, Die door en door,
Staeg knaegt het hoofd, daer 't al eerst plagt te schricken voor.

Wie had oyt gedagt,
O doot! dat uwe magt,
Niet aensien meer en sou des Keysers hooge moet,
Als eenen armen mensch, een slaef, een veege doet.

Gy maekt het al gelijk,
On-edel, arm, en rijk,
Maer wie dat dan daer heeft van deugt een volle maet,
Die stelm' in 't eeuwig Rijk in een verheven staet.

Ey! waerde Keyserin,
Ik bid u om die min

Van *Jesus*, segt my eens, hoe 't met u Ziel al gaet,
Wat Rijk besit gy nu, wat lant, wat volk, wat staet?

Fy werelt met u pragt,
Fy werelt met u magt,
De kroon die gy ons geeft, keert die so haest in stof,
En vliet die soo haest van ons, soo dier betaalde lof?

Neen *Borgia* niet meer,
En mint soo broosen eer,
Nog stof, nog rook, nog wint, nog schaduw' van een riet,
Nog pure ydelheyt, ja selver min als niet.

't Is best dat ik mijn Staet,
En 's werelts Goet verlaet,
En in Compagny my voeg, die *Jesus* eer,
Verheft tot in de Logt, van waer w' hem wagten weer.

Franciscus de Borgia.

Voyse: *La Duchesse.*

KOmt siet hier nu eens in 't verschiet,
Een Prins, een Vorst, die in het Werelts leven,
Stigtig heeft gegeven;
Nogtans d' Eere vliet:
In 't Keyzers Hof bedient de hoogste Staten,
Met lof en roem Regeert zijn Ondersaten;
Gink hy Juffrouws bezoeken,
Met een goet gemoet:
Quam eerst Gods hulp bezoeken,
't Hayren Kleet aendoet,
Om het prijkel te schouwen,
En sig alsoo te onthouden,
Van alle dertelheyt,
Daertoe geselschap leyt.

Siet hoe *Borgia* de deugt bemint,
Ook in de Jagt, Sluyt zijn oogen, wilt derven,
't Gesigt versterven,
Als den Valk verwint,
Siet hy de Vogels vegten en proy vernielen,
Seyt, soo stryt den duyvel om onse Zielen;
Door al des Hemels

ligten,
 Borgias hert ontsloot,
 Aen de Gods minne-schigten,
 Maekte hem Devoot:
 't Mosten zijn sterker handen,
 Om te breken soo veel banden,
 Te maken een Jesuiet,
 Van die men Hertog hiet.

Soo haest Isabelle was dood,
 Die schoon Princes,
 verrijkt met so veel gaven,
 Eynd'lijk sou begraven,
 En de Kist ontsloot;
 Een yder van de stank en schroom gink vlugten,
 Borgia alleen bleef staen,
 en seyt met sugten:
 Heer kan ik nu verwerven, U hulp,
 'k sal noyt meer,
 Dienen een die kan sterven,
 Maer u mijnen Heer.
 Eerst stont den Vorst in 't duyster,
 Dees verandering gaf een luyster;
 Als Prins stont in 't verschiet,
 Door deugt de glans geniet.

Van Sinte Franciscus. Den 4. october.

Stemme: Myn ziel wilt neerstig aenmerken.

KOmt een voor een komt in 't gemeyn,
 Den Heer een nieuwen Lof-sang geven,
 Gy die gehoorsaem, arm en reyn,
 Dit korte leven wilt beleven:
 Terwijl *Franciscus van Assysen*,
 Door dese deugden heden heeft,
 Ontfangen d' alderhoogste prijsen,
 Des Hemels, daer hy eeuwig leeft.

Franciscus was een Koopmans Soon,
 Sulk een, die met een soete zegen,
 Gekomen uyt den hoogen Throon,
 Al wat hy hadd' te winst gekregen,
 Door 't bruyken van zijn veyle panden,
 Soo nu, soo dan, den gantschen dag,
 Aen de Armen Gods met milde handen,
 Te stroyen en te deylen plag.

Des hem zijn Vader al te grof,
 Voorwaer door raet van wreek en woeden,
 Deed roepen voor des Bisschops Hof,
 Om af te staen van al zijn goeden.

En hy gereet sprak: Lieve Vader,
Soo neemt met eenen allegader,
Mijn kleeren, die 'k oyt van u droeg.

Siet u Wol, hout daer u Zy,
En wat nog

van u te deel is,
 Og hoe wel sal nu smaken my,
 Mijn *Pater noster qui es in coelis*:
 Soo soe *Francisce*, laet de menschen,
 Vry om de liefde van u God,
 Gy kunt hier sulken pant niet wenschen,
 Als daer wel is het minste lot.

Mijn God, mijn al, mijn God, mijn al;
 O kort gebedt, ô rijke schatten;
 Uw Ziel en kon het groot getal
 Der Gaven Godts alleen niet vatten,
 Des u van de Seraphinnen,
 gesonden uyt des Heeren Huys,
 Ook in de le'en met volle minne,
 Te dragen gaf u Meesters Kruys.

Roemt u, en roept nu vry te regt,
 Al-om soo rijk, al-om soo gelijk,
 Met *Paulo* Godts getrouwen Knecht,
 Voortaen en zy my niemant moeylijk,
 'k En kan ter werelt niet beminnen,
 Heer *Jesus* is mijn goet alleen,
 Ik draeg zijn liefde in mijn sinnen,
 Ik voer zijn teykens in myn le'en.

Dus mogt g' roemen in den Heer,
 Terwijl g' hier leefde op Aerde;
 Mer nu mogt g' u wel roemen meer,
 In gaven van meerder waerde.
 Hier waert gy arm, hier waert g' ootmoedig;
 Maer door de baen van 't enge pat,
 Quaemt g' inden Hemel overvloedig,
 En hebt nu den ongemeten schat.

Francisce, die den Luteraen,
 Hier hebt gestuttet door uw Oorde,
 Wilt ons met u gebet by staen,
 En regt als met een Minne-koorde,
 Ons van des werelts Liefde trecken,
 Tot God, en tot het hoogste goet,
 Al soud' ook Babel ons begecken,
 Die niet en zoekt dan vleesch en bloet.

Van den Heiligen Franciscus, Fondateur der Minderbroeders Orden.

Wijse: *Serbrande*.

*FR*ancisce wat Staet sult gy versoeken,
 In uwe Jonkheyt en in uwe Jeugt;
 Gy verkoopt u Mantel, Kleederen en Boeken,

U Ouders en vinden daer in geen deugt:
 Ende gy maekt schruppel getrouwen Knecht,
 Dat g' een armen hebt geweygert, en segt:
 Ja belooft aen God, gy die sult bystaen,
 Noyt armen ongetroost sult laten gaen.

Daerom zult gy u Vaderlijke Erven,
 Voor het regt ten eysch uws Vaders af-gaen,
 Het gemak en troost der Vrienden ook derven,
 Gy wert versmaet, zijt daer in niet belaeen,
 Maer werpt u Kleederen op der aerden neer,
 Kent nu geen ander Vader als den Heer:
 Dit was den gront-steen van het groot gebouw,
 Daer de Prins des Hemels op timmeren sou.

Portiunkel was u plaets van genugte,
 Daerom sloegt u herte aen den Heer,
 Met duysent en duysent minne-sugte:
 Soo dat een Seraphien tot u daelt neer,
 Op den Berg Alverni, heeft u gewont,
 In u handen, voeten, zyd', soo gejoint,
 Te hebben deel in Christus Lijden en min,
 Daerom drukt hy u zijn Vijf wonden in.

Van Sinte Bruno. Den 6. october.

Stemme: *Weest Nymphje gegroet.*

Carthuysers Bruyn, waer toe in een thuyn,
 Besloten u, van soo hoogen gebergt,
 Dit 's uw natuer al te seer getergt,
 De middel-maet, hout seeker staet,
 Een mensch is tog een geselschap dier,
 Dus laet u Kluys, en komt wed'rom hier.
 Neen Jonker, u praten, Al luyt het vry soet,
 En doet mij niet laten, Mijn schuldige bloet,
 Ik loop uyt de menschen, vol arg en list,
 En leef in de Bosschen met *Sint Jan Baptist*.

Een vreemde saek!, dat gy van de spraek,
 Die u door de schepping Gods is verleent,
 Uw tong ont-

hout, en uw lippen speent?
 Hier in tog leyt, het onderscheyt:
 Door welk dat schier den red'lijken aert,
 Wert van het spraekloose dier gespaert.
 De tong (dit's de reden), Door al te veel praets,
 Kan d' oorsaek ligt smeden, Van al te veel quaets.
 End' ik die hier over soo menigmaels viel,
 Bewaer ik mijn mont, soo bewaer ik mijn ziel.

Maer 't valt te zwaer, den rugge met hayr,
 Te kleeden, daer ons den Heer soo beleeft,
 Sijn wol en webbe gegeven heeft,
 Waer toe uw' le'en, dan so scharp doorsneen?
 End' hoe sal een die sig selfs misdoet,
 Een ander oyt kunnen wesen goet?
 Ik straffe mijn leden, en maektze tot slaef,
 Op dat ik de reden, Behouden sou gaef,
 Het vorder bevragen, te *Ninive* gaet,
 Wat dat hen de hayre kle'en hebben gebaet.

Waer toe den Disch, segt nog eens, met vis,
 Soo mager bereyt, en waer u bet,
 Somtjits wat vleesch, na gemeene wet,
 Het visschen staeg, verslijmt u de maeg,
 Waerom dan het leven soo geavontuert,
 Dat altijd loopt, niets te lang en duert.
 De Tafel *Baptistae*, Soo groot by den Heer,
 Die noyt nog een vischte, Beschaemt my te zeer:
 En beter sey *Paulo*, de maeg wat geleen,
 Dan of ons de gaefheyt der zielen verdween.

Is't dan van noo, soo scharp en soo snoo,
 Te leven als gy voor yegelijk een,
 Om den Hemel te mogen treen?
 Die waer te streng, dit pad waer te eng.
 End' als men al in een Klooster wou gaen,
 Hoe sou de Werelt dan blijven staen,
 Daer is gebeden, Het water dat valt,
 Te seer na beneden, Hoe datmen't bewaelt:
 Het Geestelijk leven wort niet dan geraen;
 Maer ik koos het sekerste voor de waen.

Ende op dat gy, moogt weten wat my,
 Beweegde, om door de pijnlijke baen,
 Van mijn, Cathuysserschen Cel te gaen?
 Het was 't gevaer, 't welk my van een baer,
 Eens grooten Doctours, met schrik'lijke smart,
 Geboesemt was in 't benaude hart.
 Eens Doctours, dewelke, Dat binnen *Parys*,
 Van yder, van elk, Gevoert had de prijs,
 Van wijsheyt, van deugden, van alle de rest,
 Tot datmen hem soude begraven voor 't lest.

Een droevig ent, ik wasser present,
 Terwijl datmen de *Vigilien* song,
 En 't lichaem als uyt een slaep ontsprong,
 En met een groot, gewoel van de noot,
 Het hoofd weynig opgebeurt uyt de baer,
 Riep aen 't Gemeente, 't welk daer de te gaer,
 Stont vermenigvuldigt, Van meester en knegt:
 Og ick ben beschuldigt, Voor Godes geregt;
 En dat tot drie keeren, tot God hem gebood,
 Het vonnis te melden van d' eeuwige doot.

Hier mee terstont, 't onzalige pont,
 Begraven, helaes! in 't Eedele Graf,
 My wel met redenen oorsaek gaf,
 Te nemen merk, op alle mijn werk,
 Om door een volmaekter werk te gaen,
 Als ick tot dier tijd toe hadde gedaen:
 Hier over soo vlugte, Ik na de Woestijn,
 Om daer te versugten, De boosheden mijn,
 En met dit bescheyt so voleynt ick mijn Liet,
 En wilt gy 't niet volgen, besmaelt het dan niet.

Van Sinte Ursula, Den 21. October.

't IAer eyst weer, Dat wy met Stem en Snaer
 Tot Godts eer, Loven dees Maegt,
 Die 't vleesch met al haer soet fenijn,
 Verwon en 's Werelts vaste schijn,
 O *Ursula*, bid voor ons vroeg ende spa.

Schoon van Le'en, Was zy, en rijk van goet,
 Fraey van Se'en, En Edel ook van bloet,
 Dies wiert den Ed'len Vorst *Conaan*,
 Met minnen-

brant tot haer bevaen,
O *Ursula*, bid voor ons vroeg ende spa.

Hy begeert, Haer tot zijn Egte-Vrouw,
Maer zy keert, Van hem, en zijne Trouw,
Van elf duysent Maegden reyn,
Maekt hy dees Maget Capiteyn,
O *Ursula*, bid voor ons vroeg ende spa.

Voort dees Bloem, Die wert geperst in Zee,
Tot een roem, na de Brittaense Ree,
Om daer te treen in d' Egte-staet,
En 't Lant vermeereren met haer zaet,
O *Ursula*, bid voor ons vroeg ende spa.

Maer den Heer, die voor haer sorge draegt,
Heeft haer weer, Uyt Zee na 't Land gejaegt,
Alwaer zy om 't Geloof, en Eer,
Doorschooten is met boos geweer,
O *Ursula*, bid voor ons vroeg ende spa.

O suyvre Schaer, Die in Godt zijt verblijdt,
En 't Lam naer, Volgt, waer het gaet altijd;
Versoekt aen God door u gebeen,
Dat wy u voetstappen na treen,
O *Ursula*, bid voor ons vroeg ende spa.

Van Caecilia.. Den 22 october.

't JAer brengt ons weer,
den Heere, ter eer,
Cecilias Feest,
Singt hoog en neer,
mans, maegdekens teer,
vrij minst en meest:
Singet haer witte kleeren, bepurpert met haer bloet,
Haer lauren, haer palmen, haer kroonen,
Waar mee den Heer zijn Bruyt heeft willen loonen.

Des Heeren Maegt,
nog jonk onbedaegt,
Door Voogden dwank,
Was nu besteet,
't was haer lief of leet,
Tegens haer dank:
Men hielt de Bruylofts-feeste, de Maegt droef totter doodt,
Met sugten, met tranen betogen,
Klaegde haer noot, God en haer suyver oogen.

Onder 't geluyt,
Van Orgel, van Fluyt,
Van Stem, van snaer,
Song Christus Bruyt,
stil son-

der geluyt,
 Van buyten, maer
 Van binnen riep sy luyde al tot den hemel toe:
 O Heer! wilt keere mijn vyanden,
 Die ziel tot val, en lijf zoeken tot schanden.

't Gebed was kort,
 maer veyrig gestort,
 Uyt liefde groot,
 Des God te hant,
 sond 's Hemels gesant,
 Tot haren noot,
 Daelt neder, gaet verkloeken Cecila,
 mijn Bruyt, Haer herten, Haer oogen, haer monde,
 Met moet gesagt, kragt tegen Hel en sonde.

Hier mee gelijk,
 door 't mael en musijk,
 De nagt belet,
 't Geselschap scheyt,
 de Maegt geleyt,
 Naer 't Bruylofts-bedt,
 Door twintig Camenieren, naer eys van haer geslagt,
 Haer purper, van peerle, gout zware,
 Leytse af, en blijft gekleet met sack en hare.

Maegden haest,
 Van wonder verbaest,
 Te roepen staen,
 De maer terstont,
 wert klaer verkont,
 Valeriaen, komt binnen,
 vint de Maget ter aerden in 't Gebed,
 Hy smeekte, hy vreesde, hy brande,
 Onroerig dog, regt als geknogt met bande.

De Maegt met moet,
 den Edelman groet,
 Spreekt moedig uyt,
 Siet wat gy doet,
 roert hant nog voet,
 Aen Christus Bruyt,
 't Is seven Jaer geleden dat ik hem gaf mijn trouw,
 Des sont hy, terstont my, om te weeren,
 Een Engel, die bewaert ziel en lijf in eeren.

Luyster niet meer,
 de Maegt hout haer eer,
 Tot 's vyant roof:
 De Ridder mee,
 Krijgt palm-kranssen vree,
 Door 't waer Geloof,
 Dat zy na weynig dagen bezeg'len met haer bloet,
 Dus singt, nu speelt, springt, nu meere,
 Tot glory Godts, Cecilia ter eere.

Nieuw Maegden Liedeken.

Stemme: *Van Ceclilia, &c.*

/Ck sag een Koor verheven,
 Van Maegdekens playsant,
 Door Liefde soet gedreven,
 In 's Hemels Vaderlant,
 Om 't Lammeken zy zwierden,
 En songen een Nieuw Liet,
 Met Kroonen van Laurieren,
 Zoo ons Sint Jan bediet;
 Men hoort daer niemant sugten,
 Het was al vol genugten,
 Men song daer al victory, victoria
 Men gaf daer aen dat Lammeken,
 De eeuwige Gloria.

De Koningin der Maegden,
 Leyden daer aen den Dans,
 Die Godt altijd behaegden,
 Met haren Lely-krans,
 Cecilia ging speelen,
 Op 't Orgel Musicael,
 Haer Luyt en soete Veele,
 Verheugden dese Zael,
 Dorothea hoog gepresen,
 Moest daer ook by wesen,
 En stroyden uyt haer korfken,
 Blommekens om en om,
 En song ook een Nieuw-Liedeken,
 Voor haren Bruydegom.

Catarina hoog gebooren,
 Die sag men met haer Rat;
 Barbara met haer Tooren,
 Op dese ry ook sat,
 Teresia die Branden,
 Door liefde, tot den Heer,
 Apolonia met haer Tanden,
 Verheugden haer soo seer:
 Ursula met haer Pijlen,
 Geertruyd' met haer Wijlen:
 Margrieta die zwierde,
 Met haren draek,
 En namen ook met Agnes,
 In 't Lammeken haer vermaek.

Dimphne met haer Keten,
 Den helschen draek vast binde,
 Martina wilt dit weten,
 Van Christus was bemint;
 Clara de maegt verheven,
 Van deugden seer vermaert;

Petronell in haer leven,
Met Jesus was gepaert;
Agatha hoog van Stammen;
Lucia door die vlamme,
Hebbende met Christina,
wijs en vroet,
En hebben voor dat lammeken,
Gegeven goet en bloet.

Gy Maegdekens vol eeren,
 Wie dat gy zyt, Gy Bruydekens van den Heere,
 Bemint die suyverheyt!
 wilt gy met ons vermaken,
 In dit geselschap goet?
 Soo moet gy 't al versaeken,
 Natuere, vleesch en bloet:
 Wilt gy met ons dingen,
 En van vreugde opspringen,
 Blijft aen God u Bruydegom,
 altijt, Vast en getrouw,
 In voorspoet, en in tegenspoet,
 In blijdschap en in rouw.

Feest-dag van Simon ende Judas. Den 28. October.

Stem: Aensiet hoe Jesus screyt.

Sint Simon Canane,
 En Sint Judas Thadee,
 Twee Broeders van een Oudren:
 Gods Kerke hebt gy seer;
 Door 't preeken van Gods leer:
 Gesteunt met uwe schoudren.

Dees twee zijn in haer jeugt,
 Den Heer gevolgt met vreugt!
 Als hy haer riep te vooren,
 Uyt zijn Discipelen,
 Tot zijn Apostelen?
 Soo heeft hy haer verkooren.

Sy gaen om Godes woort,
 Elk een een ander oort,
 Te preeken en te leeren:
 Simon in Egypten,
 Mezopotanien,
 Judas leert ook bekeeren.

Daer na zijn zy dan weer,
 Beyde na Godts, begeer,
 In Perzien gekomen;
 Daer hebben zy nog meer,
 Tot geloof in den Heer!
 Getrocken, als de vroomen.

In Babylonien,
 Hebben zy d' Afgoden:
 Ter aerden neer gesmeten;
 De Priesters van die stadt,
 Sy hebben haer gevadt,
 Die heeft dit seer gespeten.

Dees Priesters seer ontstelt:
Hebben doen, met geweld:
Dees Heyl'gen aengegrepen:
En, soo met alle kragt,
Door wreetheyt omgebracht,
Gebonden en doen slepen.

Dees twee Gebroeders vroet:
Hebben alsoo

haer bloet!
 Voor Godt den Heer vergooten;
 Door zijne liefde groot,
 Te sterven hier de doot:
 Heeft het haer niet verdrooten.

Ik bid u Broeders t' saem:
 Helpt my, dat ik bequaem!
 God diene en beminne:
 Op dat ik immers mag,
 In mijnen jongsten dag,
 Komen ten Hemel binnen.

Feest-dag van Aller-Heyligen. Den 1. november.

Stemme: O salig heylig Bethlehem.

O Salig Hemels Jerusalem,
 O! onder duysent uytverkooren,
 Vereert verr' boven Bethlehem,
 Want alle Sancten zijn in u gebooren.

Singt nu mijn ziel een nieuwe toon,
 Met schoon Musijk looft Godt hier boven,
 Om dat hy daer soo milt zijn Kroon,
 Verdeylt aen die hem waerdig loven!

Hoort hoe de Engelen elk om seer,
 O heylig, heylig, heylig, singen,
 Voor onsen, en voor haren Heer,
 Siet 's eens met lust in rust ontspringen.

Van d' eene kant staet Moer en Maegt,
 Maria, hoort 's eens musicceere,
 Gantsch onbedroeft heel onversaegt:
 Mijn ziele maekt nu groot den Heere.

Van d' ander kant, van d' andre zy,
 Staen Patriarchen en Propheten:
 Siet 's eens te samen, even bly
 Schreyen en treuren is al vergeten.

Hier naer soo volgen de twaelf, en twee,
 Apostels, en Evangelisten,
 Sy seggen: 't is nu peys en vree,
 Og! of de menschen ons vreugd' eens wisten.

Hier op soo komt de roode schaer,
 Geklooft, gevilt, gebrant, gehangen,

Soo mening duysent Martelaer,
Die naer ons komste seer verlangen.

Naer dees soo zwiert den grooten trop,
Van Confessoren en Belijders,
Die sluyten met een heldre krop,
Siet aen ons Strijders, maer nu Verblijders.

Nog zijnder meer, veel Maegden teer,
Die hier in suyperheyt floreerde,
Daer na de Weeuwen, die Godt ter eer,
Den tweeden Man niet en begeerde.

Maer d' eerste volgen 't Lam, waer 't gaet:
En singen 't Lietjen uyt den treuren,
Dat niemants anders keel uytgaet,
En 't best hier van, 't sal eeuwigh dueren.

Summa, een schaer in groot getal,
Soo groot, dat niemant die kan tellen,
Hoe wel daer nog meer door den val,
Der sonden zijn gedaelt ter hellen.

O Jesu Prins! ô Vorsten groot!
Van dit groot Leger, van dees' Choren!
Bewaert ons van den langen doot,
Dat wy dog niet en gaen verlooren.

Doet ons geley naer 's hemels huys,
Want daer op staet al ons betrouwen,
Op dat wy mee, naer 's werelts kruys,
Met all' dees' vrienden u aenschouwen.

Op Aller-zielen dag. Den 2. November.

Stemme: Schoonste Bresilida.

Ick leg in groot torment,
Ik ben aen u bekent
Uw vrient en gebuer,
Verligt mijn pijn een uer:
Aenhoert mijn kermen mijn geween,
Mijn droef, bitter, sugten,
Tusschen u genugten,
of is u hert van steen?

Gy verquist soo veel tijt,
Sonder ymants profijt,
En verteert so veel gelt,
Dat nauwlijks wert

getelt,
 Laet gy doen een Offerhant:
 Voor Vader, of Moeder,
 Vrient, Suster, nog Broeder,
 Die misschien om u brant.

Mogelijk sult gy haest zijn,
 Ook in de selfde pijn,
 Ontfangen sulken maet,
 Als gy geeft met 'er daet:
 Doet nu, 't geen dan sal zijn u wensch;
 Wilt u nu erbermen,
 Over 't droevig kermen,
 Van uwen even mensch.

Denkt eens wat men al lijt,
 Daer men niet en schelt quijt,
 Daer 't ook al komt te bert,
 En niet vergeeten wert,
 Wy zijn op de pijn-bank geleyt;
 De deur is gesloten,
 Doet vrienden, doet open,
 Toont u barmhettigheid.

Begreep gy wel ons vyer,
 Gy haelt ons haest van hier,
 Ik lijde groote pijn,
 Ontfermt u over mijn,
 Ik brand, ik brand og staet mijn by,
 God sal het u loonen,
 En ik sal ook toonen,
 Dat ik u dankbaer zy.

Van Sinte Willibrordus. Den 7. november.

Op de wijze: *Wilhelmus van Nassouwe.*

HOLLant waer is gebleven,
 U goedertieren aert,
 U trouw, geloof, goet leven,
 Daer gy door waert vermaert?
 Simpel waert gy van zeden,
 Opregt en eel van bloet,
 Godtvrugtig, vol van vrede,
 Stantvastig van gemoet.

Dit plag u wel te leyen,
 Tot eendracht en verstant,
 Nu is u Leer verscheyen,
 Na yeder Predicant,
 Qualijk waert gy beraden,
 Ligtveerdig als een riet,

Dat gy u ouders paden,
Soo schandelijk verliet.

't Is duysent Jaer geleden,
Sint Willeboort Gods Leer,
Quam preeken in u steden,
De Afgoden worp ter neer,
De Kerken en Outaeren,
Die gy nu hebt ontstigt,
Zijn over duysent Jaren,

By hem, Godt opgerigt.

Die maekt gy nu ter schanden,
Daer God was eerst ge-eert,
Met sang en offeranden,
Soo 't out Geloof ons leert?
Segt my waerom die reden,
De saek is van gewigt,
Hebt gy 't geloof vertreden,
En nieuwe Sect gestigt?

Heeft God u oyt doen preken,
Door eenig Seraphijn?
Of is u oyt gebleken,
Een wonder Hemels schijn?
Bevroet wel eens mijn woorden,
O vrome Batavier,
En wilt niet meer ten noorden,
Dus zeylen over stuer.

O Prince door u gratie,
En Goddelijke kragt,
Wilt onse Hollantsche Natie,
Weer brengen tot eendragt;
Doet haet en nijt cessereren,
Worpt alle twist ter neer,
Op dat regt mag floreren,
U Catholijke Leer.

[Myn ziel wilt lof-singen den Heere]

Stemme: *Een eenig heb ik uytverkoren.*

MYn Ziel wilt lof-singen den Heere,
Voor zijne weldaden overgroot,
Want hy ons kundig maekt zijn Leere,
Om te ontgaen der Sielen doot,
Sint Willeboort,
Hy ons aenboort,
Gesonden heeft alhier uyt Engelant,
Om ons te schenken zijner Liefden pant.
Sint Willeboort, &c.

Door duysterhey van alle sonden,
En Heydens ongeloovighey,
Ons Vaderlant was tot den gronde,
Een nest des Satans wel bereyt;
Men wist hier niet,
Wat GOD bediet,
Van Jesus Christus,
en van Godes Woort,
Van Sacramenten had men nooyt gehoort.

Men wist, &c.

Om dese nagt van hier te drijven,
Heeft God een klare Son gemaekt,
Op dat het Ligt by hem sou blijven,
Van jongs hem in zijn Hert geraekt,
Hy e'el van bloet,
En rijk van goet,
En jong van jaren,
Heeft na Jesus raet,
Dees Werelts lusten,
eer en goet versmaet.
Hij, &c.

Heel van de Werelt afgescheyden,
 Al in een Klooster heyliglijk,
 Sijn jonge jeugt ging hy bereyden,
 Tot aller deugd' om 't Hemelrijk,
 In suyverhey, *&c.*
 Ootmoedighey, *&c.*
 Met vast en bidden,
 heeft hy God ge-eert,
 De Ware wyshey, uyt zijn Wet geleert.
 In suyverhey, *&c.*

Aldus bequaem heeft hem den Heere,
 Gestelt op eenen Candelaer,
 De Heydenen Gods Woort te leere,
 Sijn yver wiert daer openbaer:
 Twalif getelt,
 Zijn zy gestelt,
 Als nieuw Apostelen zijn zy gaen,
 Seer ras tot Uytregt gekomen aen.
 Twalif getelt, *&c.*

Hier hebben zy Gods Woort gaen leeren,
 Gelijk zy 't hadden eerst gehoord,
 Het Lant rondom breet en veeren,
 Door-wandelt met seer goet accoort;
 Met tekenen, miraculen,
 Het volk met duisenden tot God bekeert,
 En haer afgoden t' eenmael ont-eert.
 Met teykenen, *&c.*

Maer om het fundament te eere,
 Dat Jesus met zijn eygen hant,
 Van zijnen Kerrik en zijn Leere,
 Op dese Werelt heeft geplant:
 Op dat zy niet,
 met groot verdriet,
 Vergeefs en souden loopen in de baen.
 Na Romen Willebrordus is gegaen.
 Op dat, *&c.*

Aldaer heeft hem den Paus eerweerdig,
 Die Sergias geheten was,
 Aerts-Bisschop van de Vriesen veerdig,
 Geordineert al op dit pas:
 En heeft hem we'er,
 met grooter eer,
 En magt gesonden na 't begonnen werk,
 Om hier te timmeren soo menig Kerk.
 En heeft, *&c.*

Dus heeft de Son met magt gescheenen,
 Verdreven alle duysterhey,
 Het heydendom is gants verdweenen
 Daer voor geplant de Christenhey,
 Tot Godes lof,
 een schoonen Hof,

Vol roosen, lelien blommen playsant,
Is ras geworden heel ons vaderlant.
Tot, &c.

Weest gedagtig uwer Oversten, die u lieden Ge-

preekt hebben 't Woord Gods, der welker levens uytgang gy aenmerkende volgt
geloove, Hebr. 13. vers 7.

Feest-dag van Sint Martinus. Den 11 november.

Stemme: *Ik ben melankolyk.*

Martinus in Pavy,
Gevoet van Heydens Ouders,
welk waren zijn aenstouders,
Tot afgodery,
Dog heeft hem jong tot zijner eer,
Doen onderwysen in de Christen leer,
Daer stil in leven,
En niet wil zweven,
Dat was zyn bekeer.

Sijn Vader was Soldaet,
Van Keyser Constantinus,
Die ook zijn Soon Martinus,
Op schrijven laet,
Hoe wel het Martijn gants niet aen en staet,
Maer gedwongen, soo moest hy gaen,
Dienen den Keyser op zijn vermaan:
Dog leeft so heylig
Dat hy hem veylig
Liet weder ontslaen.

Als Martijn was Soldaet,
Sag aen de Poort een armen,
Door koud' en noot te karmen,
Die in zijn gelaet,
Bleek was, en schudde fel van koude quaet,
Martijn dekt hem met 't halve kleet;
Want hy mogt niet sien dat hy koude leet,
En hy ging rucken,
Sijn Mantel stucken,
De helft hem toe smheet.

Na veel mirakelen,
En wonderlijke werken,
Die men in hem kond' merken,
Hebben zy hem
Bisschop gekoren met gemeene stem,
En gestelt na gewoone cours,
Een hoofd over het groot Bisdome van Tours,
Sijn laeg geslagte,
Veele veragte,
En waren jalours.

Dees Heyl'gen Bisschop leeft,
Tot een-en-tagtig jaren,
Als hy na veel bezwaren,

Sijn ziele geeft,
Aen God die hem die eerst gegeven heeft,
En heeft die soo uyt dees ellent,
Ten Hemel gesonden,
daer hy Godt kent,
Martijn wy smeecken,
Wilt voor ons spreekken,
In ons laetste ent.

Feestdag van onse Lieve Vrouwe Presentatie. De 21. november.

Stemme: O Galathe! mijn soete Galathe.

KOmt mijn beminde, mijn beminde Bruyt,
Komt in mijn hof, en pluckt 't Edelste Fruyt,
Den granaet en roosen,
Seer lieflijk bloosen,
Het Nagtegaeltje slaet een goet geluyt.

Mijn onbevleete komt in soete Tael,
Schoonheit en rijkdom verwint g' altemael,
Gy quaemt voor mijn spelen
Eer d' Aerd had haer deelen,
Eer dat stond 't gespan in des Hemels Zael.

Als een jonk Herteken neemt gy u loop,
Van Vrees en liefde en van heyl'ge hoop,
Sult gy Moeder wesen,
O Maegt uytgelesen?
Gy sult niet leven na 's werelts beloop.

Maer gy sult voorgaen en zijn d' eerste maegt,
Die met b'loft suyverheit aen God opdraegt,
Dees presentatie
Met soo veel gratie,
Van een soo jonge Maegt, heeft Godt behaegt.

Sulk Offrant in den Tempel noyt geschiet,
Zoo waert, dat dit maegdeken Godt aenbietet,
Gy maer out drie Jaren;
O Hemelsch scharen,
Komt singt Maria 't lof met een Nieu Liet.

Op den Feest-dag van Sinte Andreas. Den 30 november.

Stemme: Reyn Maegdeken met eere u.

DEn Heyligen Andreas,
Sinte Peters Broer,
Die was ook een die mee was,
Fluks gereet aen 't roer,
Als onsen Heere sprack,
Wilt om te visschen varen,
Hy deed' Godts wille strak,
En stierde in de baren.

Daer na spreekt hem den Heere,
Met zijn Broeder aen,
Nu wilt u sinne keere,

Om met mijn te gaen,
Gy sult niet visschen meer,
Veel vissen na u wenschen,
Maer gy sult vissen eer,
De zielen van de Menschen.

Hy heeft het Net gelaten,
Volgt den Heere voort,

Langs wegen ende straten,
 Hoorde na zijn woort,
 Heeft soo in hoon en smaet,
 Gedaen veel duysent schreeden,
 Veel nijdtgheyt, en haet,
 Om 's Heeren naem geleden.

Als Godt was op-gevaren,
 Sont hy zijnen Geest,
 Aen die vergadert waren,
 Door anxste bevreest;
 Doen is voort Andreas,
 Om Godes woort te preken,
 Na dat de scheyding was,
 In Schijtien geweken.

Als meed' in Cappadoocen,
 en in Tracien,
 Hy leert in Ethiophen
 Ook in Galaten, Bythinien,
 Sogdiaen,
 In Salen en Egipten,
 Vermaent daer de Albaen,
 En leerde wel de Grieken.

Dus heeft hy lang gezworven,
 door 't Lant gints en weer,
 Tot dat hy is gestorven,
 Aen 't Kruys voor den Heer,
 Al in de Stadt Patras,
 Een Burgermeester woonde,
 Met name Egeas,
 Andreas hem vertoonde.

Andreas hem bestrafte,
 Van afgodery,
 Egeas hem beschaftte,
 Door de beulen bly,
 Veel slagen voor zijn doot,
 Om hem alsoo te plagen,
 Andreas in den noot,
 Verdroeg om Godt de slagen.

Een Kruys zy voor hem bragten,
 Als hy dat aensiet,
 Verheugen zijn gedagten,
 Had gants geen verdriet,
 Sy hebben aengetast,
 Sijn voeten en zijn handen,
 Aen 't Kruys gebonden vast,
 Met koorden ende banden.

Is soo aen 't Kruys gestorven,
 Wel twee dagen lang,
 Gods Rijk heeft hy verworven,
 Het viel hem heel bang,

Wy bidden Sint Andries,
Neemt weg dat ons mag schaden,
Bid voor ons ziel verlies,
Aen God om zijn genaden.

Van Sint Franciscus Xaverius. Den 3. December.

Stemme: *Wilt ontspringen, &c.*

CHristen Ziele,
Wilt oprijzen,
Maekt u in den

geest bereyt,
 Om *Xaverius* te prijsen,
 In wien Godes Majesteyt,
 Soo veel werken gaet bewijsen:
 Dus met vreugd' zijn lof verbreyt.

India wist niet te spreken,
 Van haer Schepper ende God;
 En *Japan* lag heel bezweken,
 Satan hadd' het in 't gebod,
 Als Gods Knecht daer quam gestreeken,
 En bestreet het Helsche Slot.

Vader segt, ik moet u vragen,
 Als gy dit groot werk bestaet,
 Om den Duyvel te verjagen,
 Waer op dat gy u verlaet?
 Hebt gy Ruyters, Knecht of Wagen,
 Die u komen mag te baet?

Koningen soo groot van magten,
 Landen soo wijt uyt-gespreyt,
 En de Hell' met al haer kragten,
 Schijnt als tot den strijt bereyt,
 Soo een krijgsman staet op wagte,
 Segt wat hulpe gy verbeyt?

Een alleen, heel arm van goede,
 Gaet bestrijden sulk een Rijk,
 Onversaegt en groot van moede,
 Waer vant yemant zijns gelijk?
 Maer die God heeft ten behoede,
 Brengt zijn Vyant legt in strik.

Wie heeft soo veel Lants doorloopen,
 Als *Xaverius* bekeert? Savonts was hy moed' van doopen,
 Die hy Gods wil had geleert,
 Nu staet daer den Hemel open,
 Waer eerst Satan was ge-eert.

Dooden na den vleesch gestorven,
 Deed hy opstaen van der dood,
 En nog heeft hy meer verworven,
 Veel mirakelen in noot:
 Sondaers in boosheyt verdorven,
 Trok hy tot Gods liefde groot.

Vader by uw' wonder-daden,
 Die gy dagelijks verthoont,
 Voegt nog een door Gods genaden,
 Maekt dat God mijn Ziel bewoont,
 Laet geen sonde my meer schaeden,
 Dat ik met u zy gekroont.

Van den Heyligen Xaverius.

Stemme: *La moutarde nouvelle.*

XAveri, seer kloeken Campioen,
Segt dog

wat, hoe sullen wy u vinden,
 In een Schip, Boot, ofte Gallioen,
 In de Cajuyt? de sonden ontbinden:
 Als een Goddelyke schigt,
 g' Hebt twaelf, Duysent mijlen,
 Met u minne-pijlen,
 Door reyst, en ook gantsch verligt,
 In de Nieuwe Werelt, 't geloof gestigt.

Is de rust u alder-grootste kruys:
 Nagt, als de andere slapen,
 Gaet met een Bel, roept van huys tot huys:
 Vrienden, sent al u Maerten en Knapen,
 Naer de Christelyke Leer,
 Om d' Zielen te winnen,
 Kinders, en Slavinnen:
 In dees arbeyt, roept hy, O Heer!
 't Is g'noeg troost, sent Lijden meer en meer.

Kan dan u den zwarten Indiaen,
 Daer gy vermoeyt zijt 's avonts van 't Dopen,
 Uwen dorst en yver niet verstaen,
 Dat gy Japonien door wilt gaen loopen?
 Al het geen de Son bestraelt,
 Travancor; 't Rijk van Amboinen,
 U vluggen geest niet en bepaelt;
 China heeft u leven afgemaelt.

Waerom doot en hebje niet gespaert,
 Die heeft tien-mael hondert-duysent menschen, Bekeert?
 Een haer Zielen soo bewaert;
 U Heerschappy en kost niet versflenschen,
 Het vleesch, dat noyt was bevekt,
 Dat Godt wou bewaeren,
 En daer door verklaren,
 Da hy geleert had onbevekt,
 Die soo veel Dooden hadde verwekt.

Van Sinte Barbara. Den 4. December.

Stemme: *Wilhelmus van Nassouwe.*

DOen Barbara geboren,
 Uyt Adelijken Stam,
 Was Christi Bruyt verkooren,
 Te volgen 't suyver Lam,
 Door Godes Geest gedreven,
 De regte waerheyt vint,
 De Vader is gebleven,
 In' Heydendom verblint.

Sy was nog jong van jaren,

Schoon uyt-

maten seer,
 De Vader wou bewaren,
 Haer maegdelijke eer:
 Hy laet een Tooren maken,
 Twee vensters op een ry,
 Sy stelt uyt hoog oorsaken,
 Het derde ligt daer by.

De Vader vraegt de reden?
 Sy antwoordt met bescheyt,
 Dit zijn nu de drie leden,
 Van d' heilig Drievuldigheid;
 De Vader wort ontsteken,
 Met gramschap overgroot,
 Hy sprak: Ik sal dat wreken,
 Alwaer het metter doot.

Hy gaet den Regter klagen,
 Die haer veel leet aen-doet:
 Met roeden wreet geslagen,
 Gepijnigt heel verwoet:
 De borsten af-gesneden,
 Het bloet van 't lighaem vliet:
 Sy heeft Godt aengebieden,
 Die haer niet en verliet.

De Vader als gebleven,
 Van mensch'lijkheyt berooft,
 Heeft selfs 't zwaert op-geheven,
 En Barbara onthooft,
 Godt d' Heer kon niet verdragen,
 Den moort van eygen bloet,
 Met donder hem geslagen,
 Heeft in den helschen gloet.

O Barbara, gestreden,
 Hebt gy tot in der doot,
 Helpt ons met u gebeden,
 In onse laetste noot:
 Keert af met donder slagen,
 Verwerft respijt in 't ent,
 Dat wy gebiegt meedragen,
 Het waerdig Sacrament.

Van Sinte Nicolaes. Den 6. December.

Stemme: Flux op de been, &c.

Komt kinders bly, helpt my na d' oude Zeden,
 Vieren den Feest-dag van Sinter Claes,
 Ter goen memorie, van al t' geen hy dede,
 Doen hij nog leefde op dese plaets;

Den Vrient van Godt, den Knecht des Heeren,
Komt al die Godt bemint,
Die deugd besint,
Soekt hier de deugd, en tragt dat gyse vint.

Ons seggen eerst de sekerste getuygen,
Dat Nicolaes van de eerste Jaren af,
Het Christen vas-

ten beoeffende in 't suygen,
 Over zijn teere Leedjens al te straf:
 Want siet het Lam, 't welk andere tijden,
 Heel zijn voetsel nam,
 Soog maer eens de mam,
 So dik den Woensdag en den Vrydag quam.

Wilje nog van dit heylig ligt meer hooren,
 Wilt u verbouden van zijn Charitaet,
 Om dat veel niet door hoerery verlooren,
 En souden gaen, komt de Eerbaerheyt te baet,
 Smijt door de vensters gout en silver,
 Om daer in dat huys,
 Al 't opset onkuys,
 Te doen verdwijnen het helsch gespuys.

Maer og eylaes hoe vergaen de tugten,
 Van dese vorige tijden altemael,
 Op dat nog Weeuw, nog arme Wees sou sugten,
 Was men in 't omme deylen heel reael;
 Maer nu wort de Schoen gevult van Nigt en Neefjes,
 Liberael vervult,
 Ende door groote schult/
 Toont men aen 't arme leven geen meedult.

Geef gelt en gaven met u milde handen,
 Geeft koussen, schoenen, de Winter is na by,
 Geeft kost en kleederen, geeft alderhanden,
 Geeft wol, geeft webbe, aen die zijn in ly;
 En ons Patroon sal niet ondankbaer wese,
 Sinte Nicolaes,
 Sal voor broot, voor kaes/
 Voor u verwerven het Hemelsche solaes.

O Heylig Man, ô Vader der Armen,
 O Vroom Verlosser der gevangen Lien,
 Wilt ons u volk ons gantsche Lant ontfermen,
 En wilt ons milt u trouwe hulpe bien,
 Gelijk men u te Niceen sag plegen,
 Op dat wy onbelaen,
 Van alle fout afstaen,
 En weerom treden in de oude Heyrbaen.

***Op den Feest-dag van onse Lieve-Vrouwe onbevleete Ontfangenisse.
 Den 8. december.***

Stemme: De doot van Phaëton.

GEluk aen u begin,
 O waerde Koningin,
 Om dat gy zijt ontfangen sonder smet;
 In uwen oorspronk is 't Serpent verplet,

Victorie sterke

Maegt,
 Want uwen strijt die heeft aen God behaegt,
 Het out Serpent hebt gy doen vlugten,
 Wel diep in de Hel,
 't En was voor u maer spel.

De gratie en Natuer,
 Die hebben op een uer,
 Uw' Ziel verciert, tot soo verheven graat,
 Dat Hemel en Aerd' in u verwondert staet:
 gy legt u fundament,
 Boven de Bergen, en het Firmament;
 Nog Adams schult, nog vonk der sonden
 En heeft u besmet,
 Gy zijt suyver en net.

Welkom, O heilig Kint,
 Door u is 't dat begint,
 al ons geluk, Mary sal zijn u Naem,
 Een Zee vol gratie, soet en aengenaem.
 Seer Edel suyver Maegt,
 Onder u tacken is de Son verdaegt:
 Schoon Morgen ster:
 gy schijnt soo helder;
 Want gy boven al,
 Bewaert zijt voor den val.

O oversoet accoort,
 Dat noyt meer was gehoort
 Sint Adams tijt, dat reden en verstant,
 Al sonder strijt, behielen d' overhant:
 Meer deugt hebt gy alleen
 Dan al de Heyl'gen t' samen in 't gemeen;
 De hoogste naest Godt, zijt gy verheven,
 In het Hemels Hof,
 Aen u zy Eer en lof.

Op den Feest-dag van Sinte Thomas. Den 21. december.

Stemme: Geeft my te drincken na mijn, &c.

KOmt, Thomas, komt kleyn van geloof,
 Ja on-geloovig eerst geheeten;
 Segt dog, man Godts, seg waer-je doof?
 Was Christus woort u gantsch vergeten?
Steekt dan in alle vier mijn wonden,
Van hant en voet, u ving'ren vry,
Peylt met u regterhant terstonde,
De diepe quetsuer van mijn zy.

Mijn Heer, mijn Godt! og og ay my!
 Geeft door de kragten van u wonden

Dat ik mag raken uyt dit ly,
Geneest dog, Jesu dees mijn sonde,
'k Sal niet meer on-geloovig wesen:
Ik loop te post met goede spoet,
Om 't groot Oost-Indien te genesen,
Door des geloofs, en 's liefdens gloet.

Thoma, 't gaet wel, gaet soo vry voort,
 Siet gins, daer komen d' Indianen,
 En roepen niet als vangt, smijt, moort,
 Maer, lieve laet daerom geen tranen,
 U naekt de kroon der Martelaren:
 Stae vast tot 't eynd', op Godes woort,
 Dat Lauwerier komt u aenboort.

Al benje door martyrie doodt,
 Daerom vergeet niet 'd Indiaen,
 Nog ons, die hier in groote noot,
 De weg vast naer den Hemel banen;
 Verblijt ons dog ter aller stonde,
 O Thoma! by den Opper-Heer,
 Het groot proffijt van zijn vijf wonden,
 Tot aller zondaers bly-bekeer.

Sint Jan Evangelist. Den 27. December.

Stemme: Het glas van mijn geneugt is afgelopen.

KOmt Christen Ziel, siet hier,
 Gods Secretaris,
 Sint Jan een wijs Griffier,
 's Heeren Notaris,
 Die eertijts is geheeten Christus Broeder,
 Als Christus hem beval,
 't Opsigt in 't Aertsche dal,
 Boven d' Apostelen al,
 Van zijn Vrouw Moeder.

Hy was 't die tot aen 't Kruys,
 Snel aen quam loopen,
 Door al het Joods gespuys,
 Met grooter hoopen?
 Hy wast, dien Christus magt had aengenomen,
 Reyn, suyver, ongeraekt,
 Ja ook gantsch ongeblaekt,
 Van Lighaem niet mismaekt,
 Tot God gekomen.

Hy wast dien Domitiaen,
 Heel ongenadig,
 In 't oly-vat dee gaen,
 Gantsch on-misdadig:
 't Wast Goddelijk Woort,
 Daerom men hem wou smooren,
 Maer foey, ô vuyle Guyt!
 Sint Jan quam daer weer uyt,
 Gelyk het Lauwer-kruyt,
 Frisser als voren.

't Was wel, doen moest hy heen,
Na *Pathomos* boeyen,
Om dat de Ketel-steen,
Niet wilde gloeyen;
Daer schreef sint Jan voort zijn Openbaring,
Een diepe Prophecy,
Tot dat hy wederom

bly,
Was vrolijk ende vry,
Te Ephesen gering.

Daer wast dat ons sint Jan,
Driemael bebriefde,
Niet leerende anders dan,
Opregte Liefde:
O Kinderkens wilt tog malkanderen minnen,
Soekt Broederlijk genot,
Alleen en puer om God:
(Want dit's alleen 't Gebod)
Uyt al u sinnen.

Dit kost hy pas op 't lest,
Van 't leven seggen:
Bemint, het is soo best,
Laet u geseggen,
Daer is niet meer van nood',
dan Liefd' bewijsen,
Want boven alle deugt,
Want boven alle vreugt,
Gedenkt al watje meugt,
Dees haelt de prijse.

Lof-sang van agt Predik-Heeren.

St. Dominicus.

Stemme: *Doen Daphne, &c.*

EEn schoone Hemel, fraey doorligt
Met deugt, en geleertheyt, als sonne en maen
Heeft *Sinte Dominicus* gestigt,
Sijn Orden die tegen de Dooling mag staen
Hy regt een Man na het Herte des Heeren,
Altijt begeerig na Ziele gewin,
Liep staeg de kettters en sondaer bekeeren,
Branden als vyer door Gods yver en min,
Maer wort kleyn vrugt gewaer,
Dus plant den Roselaer,
En met dit Kransken een yeder hy trekt,
En heeft tot dit leven drie dooden verwekt.

St. Peeter van Milanen, Martelaer.

DEn Zielen-yver nu verhaelt,
Het Deugde-licht dat in *Dominico* scheen,

Is na *Petrus* Hert gedaelt,
Die ook voor Gods Kerk heeft wettig gestreen,
't Kindt was van kettersche Ouders gebooren,
Gelijk een Roose van Doorens komt voort,
Heeft ons Geloof in de Schoole gaen hooren,

En dat verbreydend' is namaels vermoort.
 Als *Petrus* stort zijn bloet,
 Siet wat dien Helt nog doet,
 Vyerig voor God, voor geen Moorders vervaert,
 Schrijft *Credo in Deum* met bloet in d' aerd.

St. Antonius, Aerts-bisschop van Florentien.

STelt *Antonium* vry ten toon,
 Een Bisschop ootmoedig die d' eer pleeg te vlien,
 Die kleyn uytwendig van Persoon,
 Heeft Jesum in hooge volmaektheyt gesien.
 Alle zijn vreugt was met God te verkeerem,
 Soo dat hy heeft in zijn Dood-bedde geseyt:
 God wel te dienen, is meer dan regneren,
 Voorts al de rest is maer ydelheyt,
 Door *Antonius* raet
 Vont elk een zijn baet,
 Soo dat hy wiert als een Bisschop betaemt,
Antonius den wonderen Raetsman genaemt.

S. Thomas van Aquinen, Engelyken Doctoer.

MEt regt men *Thomas* hoog verheft,
 Dien Engelschen Leeraer, ent' samen gemeyn,
 Die alle Schrijvens overtreft:
 Dat yeder moet scheppen uyt dese Fonteyn.
 Aen hem komt *Christus* getuygenis geven,
 Als Crucifix tot hem minnelijk spreekt:
 Wel hebt gy van my, ô *Thoma!* geschreven
 En aen u leeringen niet en gebreekt:
 Wat sal tog zijn u loon?
 Hy antwoord wonderschoon:
 Geenen loon anders, dan gy Heer alleen;
 Dus eyscht hy, en krijgt het het alle in een.

S. Vincentius Ferrerius. Wonderbaer Predikant.

Met minder als een klaer Trompet,
 Is al omm' *Vincentius* stemme gehoort,
 Die Godt bysonder heeft geset
 Een Vat, om te dragen zijn Goddelijk woort;
 Hy bleef alleen maer zijn Moeders Tael spreken
 En alle Natie kond' hem verstaen;
 Niemant soo hart, of hy wist hem te breken,
 Sondaers met duysende, trock zijn vermaen,
 Alwaer hy reyst, of gaet
 Toont wondere daet;
 Onder veel teekens, doet levend' opstaen
 Een Kint, dat gekapt was gesoon en gebraen.

S. Hyacintius, minnaer van Maria.

't *IS* seker, die Godts Moeder eert,
 Dat hy by den Heere ook gratie vint,
 Dit heeft ons opentlijk geleert,
 Den Vrient van *Maria*, met naem *Hyacint*.
 Sy, om een Moederlijk Hert te bewijsen,
 Heeft haer verthoont met een Schijnsel heel schoon,
 Komt *Hyacintum* begroeten, en prijsen:
 Vreugt *Hyacinte*, want aen mijnen Soon
 Al u Gebed behaegt,
 En wat gy voortaan vraegt
 Sult gy verkrijgen door my, sonder fout:
 Siet hoe wel hy vaert, die *Maria* betrou.

S. Raymundus, Penitentiarius.

Als aen de Schippers was belast,
 Dat niemant *Raymundum* weg-voeren en sou
 Neemt hy zijn Gaen-stok tot een Mast,
 En spreyt op het Water zijn Kap met betrou,
 Waer op den Man Gods soo snel heeft gevaren,
 Dat hy in tijt van ses uren af-dee,
 Met groot verwonder van die daer by waren,
 Hondert-en-sestig mijlen ter Zee.

Om dat hy leefde reyn,
 Met zijnen Engel-beaerder geset,
 Dat hy hem quam wekke, en riep tot 't Gebed.

S. Catharina van Senen.

WAt Vrienden zijn soo eens geweest,
 Gelijk *Catharina* met Jesus verkeert,
 Die met haer de Getyden,
 En door zijn vijf wonden zijn Bruyt heeft vereert,
 Sy om haer Bruydegom ook te behagen,
 Kiest voor de Gouwe de Doorne Kroon,
 Diese met pijn des Hoofs heeft gedragen,
 Soeken hier lijden, en namaels den loon:
 Siet wat de liefde vint,
 Hoe Jesus haer bemint,
 Nemend' haer herte, zijn eygen hert geeft:
 Segt nu *Catharina*, dat God in u leeft.

Van den Heiligen Engel-bewaerder.

Stemme: *Ik drink de nieuwe most.*

O Prins van 's Hemels hof;
 Hoe komt gy dalen of,
 Tot mijnen dienst?
 verlaet gy dus u staet,
 Dat gy den Hemel om een Mensch verlaet,
 Ben ik dan nu u lot?
 Die plagt te nemen al u vreugt in God,
 Ik ben u slaef, wilt my bewaren,
 En verlaet my noot,
 van nu tot inder doot.

O suyver hemels Geest,
 Die altoos zijt geweest,
 Een vrient van God,
 Weest my altijd een ligt,
 Bewaert my van de sont,
 en van de pligt,
 Ik bid u mijn behoet,
 Van alle quaden en van tegenspoet,
 Van duyvels list wilt my bevrijden,
 En verstoot my niet,
 Als gy mijn sonden siet.

O Engel die belet,
 Wanneer mijn Ziel besmet,
 Is door de sond,
 dat Gods regtveerdigheid,
 My nie en straft,
 Maer nog den tijt verbeyt;

Dat gy mijn hert verligt,
En doet my kennen mijn schuldige pligt,
Dat door berou my wert vergeven,
't Geen

ik heb misdaen,
Om soo de straf t' ontgaen.

Wat sal ik u geven weer,
Mijn leytsman mijnen Heer,
Voor uwen dienst,
Voor u getrouwigheid,
Want ook de doot,
Mijn van u niet en scheyt,
Maer gaet dan ook met my;
En pleyt my Cause voor den Regter vry,
Dan sal ik my weer dankbaer toonen,
Gelijk een kintje doet,
Dat wel is opgevoet.

Van St. Sura, Patronesse van Dort.

Stemme: *Ballet nouveau.*

O Sura, suyver maegt; Van het Bataviersche bloet,
Die den Heer heeft behaegt,
In u soberheyt goet,
En nochtans tot d' Armen geree,
In raet en daet in hulp mee,
Schoon dat zy ook hare kost,
Met den arbeyt winnen most.

O Stad die van Dort draegt roem,
Voornamentlijk gaet dit u aen,
Siet dit is uwe bloem,
Die in u plag te staen,
Weeldrig in de deugt en vet,
Met Gods gracy rijk beset,
Daer mee zy heeft uyt gewragt,
Waer by sy nog wert gedagt.

Siet daer eens u Fonteyn,
Die gestadig nog springt op;
Aensiet u Tempel reyn,
Met zijn hooge steyl top,
Die God op heden nog staen hout,
En by dese maegt gebouwt;
't Begin uyt haer arme Tas,
Maer geëynd uyt Gods rijke Kas.

Ag siet des duyvels nijt,
Dees maegt die wert gedoot;
De moorders zijn bevrijt,
Door dees maegt uyt haren noot,
Als uyt een slaep opspringt zy dra,
En brengt de moorders nog gena;
En na berou, 't werk ge-ent,

Reyst van hier in 's Hemels Tent.

Litanie van de Moeder Gods.

Stemme: *Het viel een Hemels, &c. Alternatim canetur more Ecclesiae.*

O Heer wilt ons ontfermen;

R. Wilt ons genadig zijn;
 O Christe wilt erbermen, Wilt ons, &c.
 O Heer wilt ons ontfermen; Wilt ons, &c.
 O God wilt ons beschermen.
 R. Van die ons schaed'lijk zijn.
 God Vader in den Throone, Ontfermt u over ons.
 God alderliefsten Soone, Ontfermt u over ons.
 God Heilig Geest gepresen; Ontfermt u over ons.
 Persoonen drie, een wesen, Ontfermt u over ons.
 Maria soet van name; Maria bid voor ons.
 Gods moeder hoog van fame; Maria bid &c.
 O Maget aller Maegden; Maria bid &c.
 Die moeder Christum draegden. Maria bid &c.
 O moeder der genade: Maria bid &c.
 Die baerden sonder zade; Maria bid &c.
 O moeder altijd maeget; Maria bid &c.
 Die sonder vlek kint draget. Maria bid &c.
 O moeder sonder smette, Maria bid &c.
 O soete violette; O wonderlijke Moeder; Maria &c.
 Die baerd' ons Heer ons Hoeder. Maria bid &c.
 Jesus is uwen Soone; Maria bid &c.
 O Maget wijs en schoone: Maria bid &c.
 Groot eer wy u bewijsen, Maria bid &c.
 O maget niet om vol prijse. Maria bid &c.
 Maget sterk van kragten, Maria bid &c.
 Sagtmoedig van gedagten, Maria bid &c.
 Getrou voor uwe knegten, Maria bid &c.
 O Spiegel der geregten. Maria bid &c.
 O wijsheyt Throon en Sale, Maria bid &c.
 Klaer morgen-ster van strale, Maria bid &c.
 Vat van den Geest des Heeren, Maria bid &c.
 Vat weerdig om te eeren. Maria bid &c.
 Vat der Godvrugtigheden, Maria bid &c.
 Roos der verborgentheden, Maria bid &c.
 O sterke Davids tooren, Maria bid &c.
 Gesigt van reyn yvooren. Maria bid &c.

O huys van fijnen goude, Maria bid &c.
 Ark des verbonts by d'oude, Maria bid &c.
 O poort van 's Hemels zale, Maria bid &c.
 Klaer morgenster van strale. Maria bid &c.
 Geneester onser wonden, Maria bid &c.
 Voorspraek voor onse sonden, Maria bid &c.
 Vertrousters in 't benouwe, Maria bid &c.
 Der Christenen hulp trouwe, Maria bid &c.
 Der Engelen Koninginne, Maria bid &c.
 Der Patriarchen minne, Maria bid &c.
 Belofte der Propheten Maria bid &c.
 Apost'len ligt geheten. Maria bid &c.
 O kragt der Martelaren, Maria bid &c.
 Belyders exemplare, Maria bid &c.
 Der maegden edel kroone, Maria bid &c.
 Princes van 's Hemels troone. Maria bid &c.
 O alderhoogste bloeme, Maria bid &c.
 Des Roose-kranskens roeme, Maria bid &c.
 Troost aller die u groeten, Maria bid &c.
 Wilt ons ter noot ontmoeten. Maria bid &c.
 Lam Gods die draegt ons sonden,
 Heer weest dog niet verstoort,
 Lam Gods die draegt ons sonden,
 Heer ons gebed verhoort,
 Lam Gods die draegt de sonden,
 Wilt ons genadig zijn,
 Door u doot, kruys en wonden,
 Weert die ons schadig zijn.

De seven psalmen der penitentie. In rym vervat en uitgeleyt door den E.H.N. Verver.

Stem: Miserere.

I. Psalm.

1. OG Heer ik sie mijn schult
 Moet u tot gramschap dringen:
 Maer ey! wilt met gedult

Uw' straf nog wat bedwingen.

2. Ontfermt u mijner Heer!
Want siekte slijt mijn leven:
Geneest mijn 'k zijg ter neer,
Mijn kragten mijn begeven.

3. Mijn Ziel is seer ontstelt,
Siet neder, hoort mijn klagten;
Maer Heer! dus hart geknelt
Hoe lang sult gy nog wagten?

4. Keert weder Heer, kom drae:
Kom, kom, mijn Ziel ontbinden:
Ey laet m' om uw' genae,
Mijn saligheyt tog vinden.

5. Wat leyt u aen mijn dood?
Ey lieve, laet mijn leven;
Lof, die uw' naem vergroot,
Nog hel nog doodt kan geven.

6. Mijn sugt my schier versmagt,
Rouw doet de tranen vloeyen,
Die bigg'lend' nagt voor nagt,
Mijn heele Bed besproeyen.

7. Ik voel mijn oog ontstelt
Uyt vreesse van u tooren,
En door vyants gewelt
Mijn kragt by na verlooren.

8. Weg sondaers: weg gaet voort
All' die tot boosheyt leyen:
God heeft de stem verhoort
Van mijn weemoedig schreyen.

9. d' Heer heeft genomen aen
Mijn sugten en verlangen:
d' Heer heeft het droevig' getraen
Van mijn gebedt ontfangen.

10. Spijt vyant: Spyt de geen,
Die 't goet niet mogen lyen.
Druypt nu vry schaem-root heen
Die mijn geluk benyen.

II. Psalm.

1. Die geene salig is,
Die vry van al zijn sonden,
En door vergiffenis,
Wort buyten sulck bevonden.
2. Die geen misdaen voor d' Heer
Tot straff' te Reeck'ning komen,
En wiens Geest nimmermeer,
Bedrog heeft ingenomen.
3. Maer ik bleev' in mijn quaet
Om dat ik 't heb verzwegen:
En nu ik roep om baet,
Voel ik my gantsch verlegen.
4. En midts uw' straffend' hant
Staeks knelt met zwaerder slagen:
Haer prickels mijn verstant
Weer tot bekeering jagen.
5. Dus heb ik mijn misdaet
Voor u mijn Godt beleden:
En niet bedekt het quaet
Mijn t' onregtvaerdigheden.
6. Ik sey: 'k sal voor den Heer,
Bekennen heel mijn leven:
En gy hebt my soo weer
Vergiffenis gegeven.
7. Om welk' ook all' die geen,
Die vry zijn van gebreeken,
Met Heylige gebe'en,
Getijdig sullen smeeken.
8. Og ja! dus doend' en zal
Der eeuwiger ellenden
Hoog-vloeyend' overval,
Haer in het minst niet schenden.
9. Gy zijt mijn toevlugt Heer,
Als mijn ellend' omringen:
Mijn vreugt! slae, velt ter neer,

Die geen die my bespringen.

10. G' hebt immers selfs geseyt:
'k Sal u tot de deugt doen pogen,
Door nieuw verstant beleyt;
'k Sal u met sorg be-oogen.

11. Wort tog niet aen een beest,
Aen Muyl, of Paert geleeken:
Laet u, met haer, geen geest,
Verstant of sinn' ontbreeken.

12. Sa dan, mijn Heer, mijn God!
Wilt nu haer mont betoomen,
Die u, en uw' gebod
Niet willig naerder komen.

13. Veel zijn en menigfout,
De straffen der sondaren;
Maer die op God betrouwt
Sal Gods genade sparen.

14. Sa den regtvaerdig Zaet,
Wilt u in God verbleyen,
En met een vollen moet
Sijn lof, en eer belyen.

III. Psalm.

OG Heer ik sie mijn schult
Moet u tot gramschap dringen:
Maer ey! wilt met gedult
Uw' straf nog wat bedwingen.

2. Uw schigten treffen mijn,
En snorren vry wat naerder:
Ik voel mijn straf en pijn:
En uwe hant veel zwaerder.

3. Uw' tooren valt te zwaer,
Sy quetsen vleesch, en beenen:
Og door mijn boosheyt haer
Gesontheyt is bed-weenen.

4. Mijn sonden zijn my vast
Veer boven 't hoofd gesteegen:

Die door haer zware last,
Mijn Ziels-kragt overwegen.

5. Helaes! ik ben verrot,
Veroudert in die wonden,
En door mijn dwaes en sot,
Beleyt vervuylt in sonden.

6. Dus gae ik druppen heen,
Ter aerden neer gebogen,
In droev' ellendig een',
Versmeltend', door mijn oogen.

7. Mijn leyden zijn gewont,
Met spot, en schamperheden:
Daer is gantsch niet gesont,
In al mijn lijf en leden.

8. Ik ben te seer beknelt,
Ik leg te laeg verschoven:
De sugten met geweld,
Uyt briesschend', mijn verdoven.

9. Voor u is mijn verlang,
Voor u is al mijn sorgen,
Voor u Heer, is mijn bang,
Versugten niet verborgen.

10. Mijn hert is gantsch ontstelt,
Mijn kragten zijn verdreven,
Mijn kragten zijn gevelt:
Mijn oogen mijn begeven.

11. Mijn vrienden, en die geen
My 't aldernaeste waren,
Die hebben my gestreen,
En geensints willen sparen.

12. Die my by mosten staen,
Die hebben my verlaten,
Terwijl de magt nam aen
Der geener, die my haten.

13. Met wat een ydelheyt
Was 't als mijns Ziels vyanden
Tot list en loos beleyt,
Gedurig t' samen-spanden.

14. Dog ik hebb' in die saek
Gelijk als doof gezwegen;
En als berooft van spraek
Niet eens gekikt daer tegen.

15. Ik ben (soo 't scheen) aldaer
Niet hoorende geworden:
Mits dien ik tegens haer

Met geen berisping knorden.

16. Want ik tog soo niet souw'
Haer aen-slag konnen stooren:
Maer gy, dien ik vertrouw',
Gy Heer sult my verhooren.

17. Og! seyde ik, hoe sou 't zijn,
Dat zy my heel verstonden
Daers' in mijn minder pijn
Soo veel te seggen vonden.

18. Ik dagt wat wil ik veel
Met woorden tegen streven
Gods roeyen zijn mijn deel
Ik will' in druk wel leven.

19. Want ik kenn' my daer toe,
Voor all' mijn schult verbonden:
Dus maek uw' straf mijn moe,
't Gaet regt, 't is voor mijn sonden.

20. Dog wat ik zwijg', en ly
't Is niet, ten mag niet baten,
Nog zijne straf, en bly,
Die mijn met onregt haten.

21. Met loose lastering,
Begonnen my te schelden,
My die de deugt aenhing
Die goet met quaet vergelden.

22. Daerom mijn Godt mijn Heer
Wilt my tog niet verlaten:
Ey lieve loopt niet veer,
Nu moet uw' by-stant baten.

23. God van mijn saligheyt,
Wilt tot mijn hulp nu poogen:
't Is lang genoeg gebeyt,
'k En kan 't niet langer dogen.

IV. Psalm.

IK ken de grootheyt Heer
Van uw' barmhartigheden:
Wilt die tog tot uw'eer,
Aen mijn, aen mijn besteden.

2. Wilt naer uw'dwee gemoed
Mijn boosheyt nu uytveegen:
Gy laet tog (wat gy doet)
Geen Sondaer oit verlegen.

3. Gy wascht mijn zonden af:
Ey! suyvert mijn misdaden
Die mijn met vrees van straf,
En eygen last beladen.
4. Want siet Heer ik bely
Voor u myn boose leven:
Mijn schult en sonden, my
Staeg voor mijn oogen zweven.
5. Ik heb voor u misdaen;
Hoe soude ik 't weygeren konnen?
Dus klaegt gy mijn des aen:
Ik geev' u 't regt gewonnen.
6. Soo haest ik heb geleeft,
Heeft mijn d' Erf schult bevangen:
Helaes! in sonden heeft
Mijn Moeder mijn ontfangen.
7. Om mijn opregtigheyt
(Die gy Heer hielt in waerden)
Gy my 't bedekt beleyt
Uw's Wijsheys openbaerde.
8. Gy sult my dan nu mee
Met Hysop wel besprengen
En wasschend', als een Sneec,
Tot volle witheyt brengen.
9. Gy sult aen mijn gehoor
Een blijde vreugt verleenen:
En daer verjeugden door,
Mijn kragteloose beenen.
10. Ey slaet uw' Oogen Heer
Tog niet op mijn mis-daden:
Maer wilt die meer en meer
(Hoe vuyl zy zijn) af-baden.
11. Geeft Heer! dat in mijn word
Een suyver hert geschapen:
En 't binnenst, soo geport,
Nieuw' aem en geest mag rapen.
12. 'k Ben d' uw dus lang geweest,
Wilt mijn tog niet verstoten

En van uw' Heyl'ge Geest,
Ellendiglijk ontblooten.

13. Laet Heer! uw' Saligheyt
Met vreugde wederkomen,
Wilt mijn, door 't goet beleyt,
Van eelder Geest vervromen.

14. Uw' Weg en Wets beloop
Sal ik de boosen leeren:
En die Godloosen hoop
Sal haer tot u bekeeren.

15. Mijn heyl! weert van mijn of
De straf en vlek der sonden:
Sal mijn tong uw' lof
En regt, met vreugt verkonden.

16. Gy sult mijn lippen, Heer
Ontbinden, en beleyden:
Soo sal mijn mondt, u eer
En lof, met roem verbreyden.

17. Ik had wel offerhand'
Aen u, Heer! opgedragen:
Maer gy vont in die brant
Van Beesten geen behagen.

18. Een Geest van rouw', en boet
Is God' een Offerhande:
't Gemorselde gemoet
Raekt noyt by u ter schande.

19. Wilt Heer! uw' goe genae,
Aen Sion tog bewijsen:
Op dat, haer Muyren drae
Tot voll' opbouwing rijsen.

20. Dan sult g' een nieuw opdragt
Van uw's gesinde zielen
(Als 't best, tot u gebragt)
Sien voor uw' Autaer knielen.

V. Psalm.

1. *H*Eer! ik ben in de klem,
Wilt mijn gebedt verhooren,
Ey! laet mijn droeve stem,
U tot gena bekooren.

2. Wilt niet afkeerig zijn,
Of met stuurs aensien dreygen:
Maer als ik krimp van pijn
Uw'ooren tot my neygen.

3. Helpt my op 't spoedigst voort,
Ey laet my niet lang steecken,
Als gy my treurig hoort,
Om hulp en bystant smeken.

4. Mijn leven dat staegs slijt
Is als een rook verdweenen,
En d' haest vervlogen tijt,
Heeft uytgedroogt mijn beenen.

5. Mijn hert is heel verdort
En als hooy neer gesmeten,
Want ziele voedsel wort,
Als staegs by my vergeten.

6. Dies nu gesugt, geween,
En rouw van sulk een leven,
Het uytgemergelt been
Mijn aen het vel doen kleven.

7. 'k Heb als een Pellicaen,
En Nacht-raef, mijn begeven
Om buiten 't volk voortaan,
In eensaemheit te leven.

8. Ik ging om hoog op 't dek
Na menigvuldig waeken,
Een plaetse van vertrek
Gelijk een Musche maeken.

9. Waer door ik daeg'lijks lee
't Verwijt van mijn vyanden:
Die tegens mijn, in stee
Van prijsen, t' samen spanden.

10. Want als men eeten souw,
Ik 't Brood met asch besprengde,
En smeltend' in berouw,
Mijn drank met tranen mengde.

11. En waerom tog! ik dagt
De gramschap van u tooren;
En dat ik all' mijn kragt,
Had door mijn val verloren.

12. Mijn dagen zijn verkort,
En als een schim verdweenen:
Ik ben als Hooy verdort,
'k Sta nauw'lijks op mijn beenen.

13. Maer Heer; gy blijft voor al
Geen tijds vloed kan u krenken;

Geslagts voortteeling sal,
U eeuwig doen gedenken.

14. Op sult gy staen met vlijd
En Syon dan ontfermen,
Want seeker 't is al tijd,
Om over haer t' erbermen.

15. Want uwer dienaer handt
Vond' in haer bouw behagen,
Mits sy graeg al haer land,
Vry van ellende sagen.

16. Wat Koning, of wat Heer
In 't Heydendom sal wesen,
Sal met zijn volk uw eer,
En Naem eerbiedig vreesen.

17. Want Godt heeft Syons bouw
Doen tot voltoying rijsen,
Op dat hy daer in souw
Sijn heerlijkheyt bewiisen.

18. Hy heeft den eysch volbragt
Van die ootmoedig baden,
En haer gebed, of klagt,
Niet willen oyt versmaden.

19. Sa! dit geschreven an,
Om d' andere eeuw 't onderwijsen,
Dat ons Nasaten dan,
Den Heer ook mogen prijsen.

20. Met regt komt hem die lof,
Hy heeft gesien van hooge,
En uyt zijn Hemels Hof
De aerde gaen beoogen.

21. Want hy van daer, de klagt
Van zijn geboeyden hoorden,
En so tot vryheit bragt
De Kind'ren der vermoorden.

22. Op dat haer volle stem,
Die naem en lof des Heeren,
Door gantsch Jerusalem,
Dan vlijtig souw vermeerren.

23. Wanneer ook heel de aerd',
Met all' die haer bestieren,
Den Heer in een vergaert,
Met Godts-dienst sullen vierren.

24. Ik hebb' tot u geseyt
In 't midden van mijn dagen,
Dat gy haer weynigheyt,

Mijn stadig voor soud dragen.

25. Eer ik half wegen word'
Her-roepen van beneden,
Want Heer mijn tijd is kort:
Uw' Jaren, eeuwigheden.

26. G' hebt in 't beginn' wel sterk
Gegront-vest alle landen,
En d' Hemel zijn het werk
Van uw' Almagtig' handen.

27. Dog sullen al vergaen,
En als een Kleed vermotten;
Maer, gy blijft eeuwig staen
Schoon d' harste Schepsels rotten.

28. 't Verander is haer g'meen,
Maer kan u geensins hind'ren:
Gy zijt, en gy blijft een,
Uw' Jaren noyt vermind'ren.

29. Uw' Dienaers Kind'ren mee,
In blijerschap sullen Woonen,
Want gy haer Zaed met vree,
En eeuwigheyt sult loonen.

VI. Psalm.

'k *HEbb'* uyt de diept, tot uw
Mijn stemm', Heer! opgeheven,
En weest niet straf, niet schuw'
Mijn roep gehoor wilt geven.

2. Ey lieve! neygt, en set
Uw' goedertieren ooren,
Om mijn benauwt gebed,
Genadig te verhooren.

3. So g' op ons boosheyd slaet
Uw' al-door-siende oogen,
En straft na scherpe maet:
Heer! Heer! wie sal 't gedogen?

4. By u versoening is,
Dus bleev' ik u verbeyden,

Met die vergiffenis,
Die mijn uw' Wet toeseiden.

5. Mijn Ziel hier deur verstout
Heeft (schoon wanhoop haer stoorden)
Gewagt, gehoopt, betrouwt
Op d' Heer en op zijn woorden.

6. Dus van de morgen-wacht
(Hoe slecht de saken loopen)
Mach Isr'el tot de nacht
Op Godt vry veylig hoopen.

7. Want by hem is een vloed
Van veel barmhertigheden;
't Is daer al sacht en soet,
Daer is verlossing mede.

8. Dus Isr'el sal door 't bly,
En lang gewenscht ontbinden,
Van d' harde slaverny
Der sonden, vryheit vinden.

VII. Psalm.

MYn Heer! mijn God! verhoort
De stem van mijn gebeden,
Om het waeragtig woort
Van uw' regtvaerdigheden.

2. Ey wilt tog met uw knegt
Geen scherrip Oordeel houwen;
Want wie soud' voor uw regt
Sig kunnen suyver schouwen.

3. Althans mijn arme Ziel,
Vervolgt van mijn vyanden,
In d' aerde laeg verviel,
Gekluystert met veel banden.

4. Gelijk een lijk gestelt
In duyster, als verwesen;
Dies schrik mijn heeft beknelt,
En d' bange Geest doen vreesen.

5. Ik dagt om d' oude tijd,

En al uw' wond're werken:

Ik ging met aller vlijt
Op al uw'daden merken.

6. Ik hebb' Heer! uytgestrekt

Mijn handen, naer uw' zegen:
Mijn Ziel haer tot u trekt
Als dorstig Landt na regen.

7. Verhoort mijn metter spoet,
Verhoort mijn klagtig weenen:

Ik voel mijn kragt en moet,
En geest by na verdweenen.

8. Wilt tog uw' aensigt, Heer!

Van my niet stuurs afwenden:
Of anders dael ik neer,
Versmagt in all' ellenden.

9. Geeft God! geeft dat ik dra
Eens na mijn hoop mag hooren,

Dat mijn uw stem gena,
Barmhertig leyt te vooren.

10. Maekt my bekend de paen,
De welk ik moet bereden,

Want ik mijn Ziel voortaan
Wil tot uw' dienst besteden.

11. Mijn toevlugt! stelt my vry
Van die mijn druk verlengen:

Mijn Heer! mijn God zijt gy,
Leert mijn uw' will' volbrengen.

12. 'k Sal door uw' goet beleyt
Op 't regte spoor geraken:

En uw' barmhertigheyt
Heer, sal mijn levend' maken.

13. Voor druk, en bang geweest

Sult gy mijn Ziel bevrijden,
Met ondergang der geen,
Die mijn op 't nauwst bestrijden.

14. Wilt met doods ongeval
Mijn Ziele quellers knellen:

Want ik mijn heel end' al
Voorts tot u dienst ga stellen.

EYNDE.

Register.

<i>Nieuwejaers-dag.</i> Hoe aengenaem en soet, fol.	2
Dito. Een Bruydegom schoon,	2
Dito. 't Oude Jaer is geweeken,	3
<i>H. Drie Koningen-dag.</i> Gy wijze Koningen komt gy reysen,	4
<i>Den soeten Naem Jesus.</i> Veer van hier Melancolike,	5
<i>Sinte Anthonius.</i> Kluysenaer, die nog ABC.	6
<i>Sinte Agnes.</i> Hoe sie ik 't aensigt dus blymoedig,	6
Dito. Suyver Maegt Agniet u loven wy,	8
Dito. Agnes getrouwe maegt,	9
<i>Onze Lieve Vrouwen Ligtmis-dag.</i> Priesters en brengt geen offerhand,	10
<i>Sinte Dorothea.</i> 't Moet regenen of vriesen,	10
<i>Sinte Apollonia.</i> Gelijk men siet groote stroomen,	12
<i>Sinte Matthijs.</i> Hoort Broeders, hoort.	13
<i>Van het Mirakel tot Amsterdam.</i> O gy Bataviers verheven,	15
<i>Sint Joseph.</i> Dees Joseph kreeg van Pharao,	16
<i>Onze Lieve Vrouwe Bootschap.</i> O overgroot faveur,	17
<i>Feest-dag van Philippus en Jacobus.</i> Philippus Bethsaida,	17
<i>Heilige Kruys-vindinge.</i> Den keyser Constantinus siet,	18
<i>Sinte Bonifaes.</i> Hoe dus, gy Vriesche koppen?	19
<i>Op de geboorte van sinte Jan.</i> Heyligman, &c.	21
<i>Sinte Petrus en Paulus.</i> Petrus Galileen.	22

<i>Sinte Jacob.</i> De Zebedeeusche Vrouwe,	23
<i>Sinte Ignatius.</i> Wie sal 't vertalen,	24
Dito. Ignatius veragt,	25
<i>Sinte Dominicus.</i> Dominice seer kloeken helt,	26
<i>Sinte Laurentius.</i> Sint Laurens sag,	26
Dito. Patientie kruyt is goet men seyt,	28
<i>Onze Lieve Vrouwe Hemelvaert.</i> Ik sie een krijg een soeten strijt,	29
<i>Lofsang Maria.</i> O koningin des Hemels schoon,	30
<i>Sinte Bartholomeus.</i> Vel-koopers allegaer,	31

<i>Sinte Augustinus.</i> Augustijn, Leeraer in Gods kerk,	32
<i>Onze Lieve Vrouwe Geboorte.</i> Welkom Hemelsche Princesse,	32
<i>Sinte Matheus.</i> Matheus Apostel, &c.	33
<i>Sinte Michael.</i> Hoe wel moet hem lusten,	34
<i>Sinte Franciscus Borgia.</i> Wel wie heeft my berooft,	34
Dito. Komt siet hier nu eens in 't verschiet,	36
<i>Sinte Franciscus.</i> Komt een voor een komt in 't gemeyn,	37
Dito. Francisce wat staet sult gy versoeken,	38
<i>Sinte Bruno.</i> Carthuysers Bruyn, waer toe in een thuyn,	39
<i>Sinte Ursula.</i> 't Jaer eyst weer,	41
<i>Sinte Cecilia.</i> 't Jaer brengt ons weer,	42
Dito. Ik sag een Choor verheven,	44
<i>Sinte Simon en Judas.</i> Sint Simon Cananee, &c.	45
<i>Aller-Heyligen.</i> O Zalig Hemels Jerusalem,	46
<i>Aller-Zielen.</i> Ik leg in groot torment,	47
<i>Sint Willebrordus.</i> Hollant waer is gebleven,	48
Dito. Mijn Ziel wilt lof-singen den Heere,	49
<i>Sinte Marten.</i> Marinus in Pavy,	51
<i>Onze Lieve Vrouwe Presentatie.</i> Komt mijn beminde,	52
<i>Sinte Andries.</i> Den Heyligen Andreas,	52
<i>Sinte Franciscus Xaverius.</i> Christen Ziele, Wilt oprijzen,	53
Dito. Xaveri, seer kloeken Campioen,	54
<i>Sinte Barbara.</i> Doen Barbara geboren,	55
<i>Sinte Nicolaes.</i> Komt kinders bly, &c.	56

<i>Onbevleete Ontfangenisse. Geluk aen u</i>	57
begin,	
<i>Sinte Thomas. Komt Thomas, komt, &c.</i>	58
<i>Sinte Jan Evangelist. Komt Christen ziel</i>	59
komt, &c.	
<i>Lofsang van agt Predik-heeren. Een</i>	60
schoone, &c.	
<i>Sinte Sura. O Sura, suyver maegt,</i>	64
<i>Litanie van de Heilige Moeder Gods. O</i>	64
Heer wilt ons ontfermen,	
De seven Psalmen der Penitentie, op	66
Rijm.	

EYNDE.